עיריית רמת-גן

ישיבת הנהלת עיר מורחבת מס' 30א'

מיום שלישי, א' בתמוז תש"ף (23.6.2020) בשעה 18:00

באמצעות אפליקציית TEAMS

משתתפים: מר כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, מר ליעד אילני – מ"מ רה"ע, מר אדם קניגסברגר – סגן רה"ע, עו"ד רועי ברזילי – סגן רה"ע, עו"ד מנחם דוד – סגן רה"ע, עו"ד גלעד שריר – המשנה לרה"ע, גב' מירה שנן – יו"ר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר הנהלת העיר, עו"ד חיה מנע – חברת הנהלת העיר, אדר' רננה ירדני – חברת מועצת העיר, גב' הגר יעקב – חברת מועצת העיר, גב' עדנה וידל – חברת מועצת העיר, מר ישראל זרי – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, מהנדס שלומי בן ששון – חבר מועצת העיר, מר שמואל לרמן – חבר מועצת העיר.

חסרים: מר צחי זליכה – המשנה לרה"ע, מר משה רווח – המשנה לרה"ע, גב' לילי שמה – חברת מועצת עיר, מר איצ'ה שחם – חבר מועצת העיר.

נוכחים: גב' רחלי מרום – מנכ"לית העירייה, רו"ח גלית שניידר מימרן – גזברית העירייה, אינג' סיגל חורש – מהנדסת העיר, גב' עמליה כהן – מנהלת מח' תכנון וארגון עירוני, גב' מירב שורץ – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, מר עזרא נחום – סמנכ"ל תפעול, מר שמוליק פרקש – מנהל אגף משאבי אנוש, גב' צאלה וקסמן – מ"מ סמנכ"לית, גב' לבנת ניזרי – מ"מ סמנכ"ל – אגף קש"ת, עו"ד עינב בר כהן – רמ"ט רה"ע, מר קובי נח – מנהל אגף מערכות מידע, רו"ח שרון גולדמן מוטליס – סגנית גזברית העירייה וחשבת העירייה, מר אורן לוי, גב' לילי לביא – מנהלת מחלקת קשרי חוץ.

סדר יום:

1. **אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מורחבת מס' 29א'.**

מציג: מר ליעד אילני, מ"מ ראש העיר.

2. **אישור תוספת תקן מנהל מדור מתחם מייקרס נגרייה עירונית.**

מציג: מר שמוליק פרקש, מנהל אגף משאבי אנוש.

3. **אישור תוספת תקן עו"ד לענייני מקרקעין – רפרנט אגף נכסים.**

מציג: מר שמוליק פרקש, מנהל אגף משאבי אנוש.

4. **המשך הפעלת קווי ה"סבבוס" החל מיוני 2020.**

מציגה: צאלה וקסמן גונן, מ"מ סמנכ"לית העירייה.

5. **אישור צו הארנונה לשנת 2021.**

מציג: אלי מוסרי, מחזיק תיק הכספים.

6. **אישור הצטרפות רמת גן לאיגוד ערים לשירותים וטריניריים אזור דן והמרכז (אישור ההסכם וצו הקמה).**

מציג: מר כרמל שאמה הכהן, ראש העיר.

7. **תמיכות.**

מציגה: גלית שניידר מימרן, גזברית העירייה.

מר ליעד אילני: ערב טוב לכולם. אני מקווה שכולם שומעים אותי. אני מתכבד לפתוח ישיבת הנהלה מורחבת מספר 30א', שמתקיימת באמצעות מערכת ה-TEAMS. אנחנו גם מתומללים באמצעות חברת בונוס, שמתמללת אותנו, וגם מוקלטים באמצעות מערכת ה-TEAMS.

1. אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מורחבת מס' 29א'.

   מציג: מר ליעד אילני, מ"מ ראש העיר.

מר ליעד אילני: הסעיף הראשון על סדר היום – אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מורחבת מס' 29א'. האם יש הערות לתקציר ההחלטות שהופץ אליכם מבעוד מועד? או קיי, מאושר פה אחד.

החלטה:

מאשרים תקציר החלטות ישיבת הנהלה מורחבת מס' 29א'.

הצבעה: אושר פה אחד.

מר ליעד אילני: לפני שנעבור לסעיף הבא, אני מבקש לומר בקצרה משהו, אני גם שלחתי לכם הודעה, ואני מבקש להבהיר את העמדה האישית שלי כיו"ר הקואליציה.

כולנו נבחרי ציבור ולגיטימי ורצוי שכל אחד יהיו לו אג'נדות כאלה ואחרות. גם קורה לפעמים שמישהו מרגיש שהוא פועל בניגוד לצו מצפונו, וכמובן שמצב כזה הוא מצב שדורש שיחה עם ראש העיר מראש. אני מדבר כמובן על הצבעות שנמצאות, כביכול, אני אומר כביכול, אני די בטוח שאם היינו עושים עליהם סקר היינו רואים שהם לא במחלוקת כל כך גדולה, אבל כביכול הם במחלוקת, הסוגיה גם של צו הארנונה, שיכון צנחנים וכו', וגם איגוד ערים וטרינרי.

ישיבת הנהלה היא כמו ישיבת ממשלה, שרי הממשלה יכולים להצביע נגד להתבטא כאוות נפשם בישיבת ממשלה. בכנסת מצביעים יחד עם הממשלה, יחד עם הקואליציה. אם יש מקרה חריג ומישהו לא רוצה להצביע בניגוד לצו מצפונו, הוא יכול לשוחח על כך מראש, לא בטוח שתהיה הסכמה, אבל הוא יכול לשוחח על כך מראש. מה שבוודאות לא נקבל, זה לא היעדרויות ללא עדכון מראש והיעדרויות של הרגע האחרון ודברים מהסוג הזה.

אני רוצה לומר לכם גם את העמדה האישית שלי, ואני אומר אותה כאן ואני עומד מאחוריה. הסוגיה של המחלקה הווטרינרית היא סוגיה שמבחינתי באופן אישי לא בטוח שאם אני, אני כנבחר ציבור הייתי לוקח אותה לטיפול. יש הרבה מאד נושאים שחשוב לנו לטפל בהם. אבל צריך להבין כאן את המשמעות. אני חושב שמה שנעשה פה בשנה האחרונה, גם כלפי ראש העיר, גם כלפי איגוד הערים, זה דמוניזציה שאין לה מקום. לאף אחד מאותם פעילים אין מונופול על אהבת בעלי החיים והדאגה לבעלי החיים. תסלחו לי, אני לא הצלחתי להשתכנע שהווטרינרים שעובדים באיגוד הם שונאי חיות. זו טענה שעד היום קשה לי להתמודד איתה, קשה לי להבין אותה, סליחה. וראש העיר דווקא מאמין בזה. כמו שאמרתי, אני לא יודע אם אני הייתי לוקח את זה, אבל הוא מאמין בזה. כמו שהוא, לצורך העניין, מסכים עם כל מיני רצונות של כל אחד מאיתנו, החברים בקואליציה, שלא בהכרח חשובים לו. אבל זו מהותה של קואליציה. קואליציה זה שיתופי פעולה, קואליציה זה פשרות. ולכן, אם יש נושא שכל כך חשוב לראש העיר והוא באמת מאמין בו, לא מתוך איזה שהוא אינטרס זר, וגם על זה ראיתי טענות. כל מה שנעשה בעניין המעבר לאיגוד ערים ווטרינרי נעשה בהתאם לחוק וללא כל שיקול זר. יתרה מכך, יש דו"חות שיובאו גם בישיבת המועצה שלא מאירים גם את המחלקה הווטרינרית באור חיובי. נושא של עיקורים מלפני שנתיים. לכן אני אומר, חברים, אם יש נושא,

<u>מר קובי נח:</u> ליעד, לא שומעים אותך טוב כרגע בגלל שאתה בסלולר, אז קצת איבדת קליטה.

<u>מר ליעד אילני:</u> אני אומר, יש פה נושא שחשוב לראש העיר, שהוא מקדם אותו, שהוא מאמין בו. אף אחד מאיתנו לא באמת השתכנע שרוצחי חיות עובדים באיגוד הווטרינרי או כאלה שאין להם אהבה לבעלי חיים. אף אחד לא הולך להיות וטרינר אם אין לו אהבה לבעלי חיים. זה טענות בעיני שאין להן מקום. עושים פה דמוניזציה במשך למעלה משנה שהיא לא במקומה. ולכן אני אומר, אני חושב שבסוגיה הזו כל אחד יכול לבוא ולומר היום את דעתו ובאופן חופשי להתבטא, אבל מצופה שבישיבת המועצה נתמוך בעניין הזה כמו שראש העיר תומך בנו בסוגיות שחשובות לנו ולאו דווקא תמיד חשובות לו. והכי חשוב לזכור – אין פה חתונה קתולית. אם אנחנו, בניגוד גם לפרסומים כאלה שראיתי, נחתום על הסכם עם האיגוד ובעוד שנה או שנתיים נראה שזו היתה טעות, תמיד אפשר לחזור אחורה, תמיד.

אז אלה הם דברי והיה לי חשוב לומר אותם בפתיחת הישיבה, כי היום זה המחלקה הווטרינרית ומחר זה כל נושא אחר שכביכול במחלוקת. וקואליציה במהותה היא פשרה. והדבר האחרון – אם יש מישהו שמרגיש שזה מאד מאד נוגד את צו מצפונו, שישוחח עם ראש העיר בארבע עיניים, מראש ולא ייצר הפתעות, כי תרגילים מהסוג הזה לא מכבדים וגם לא יתקבלו בהבנה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> ליעד, אפשר להתייחס למה שאמרת?

<u>מר ליעד אילני:</u> בשמחה, אבל בוא תיכף אדם תתייחס לזה בסעיף. אני רציתי לדבר על זה ככללי, אני אשמח שתתייחסו כולם, תתייחס לזה בסעיף 6, בסדר?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> או קיי.

2. אישור תוספת תקן מנהל מדור מתחם מייקרס נגרייה עירונית. מציג: מר שמוליק פרקש, מנהל אגף משאבי אנוש.

<u>מר ליעד אילני:</u> סעיף 2 – אישור תוספת תקן – מנהל מדור מתחם מייקרס נגריה עירונית. פרקש, בבקשה.

<u>מר שמואל פרקש:</u> ערב טוב. אנחנו במסגרת הנגרייה שנמצאת בצומת מסובים, עשינו שינוי גם בשיפוץ המקום וגם בהרחבת מעגל המתנדבים שעובדים שם. כפי שידוע, יש שם מתנדבים מעל גיל 67 שמגיעים מדי בוקר לעבודה, והפרויקט העירוני מדבר על זה שאנחנו ניתן שירות לתושבים שרוצים לבוא ולבצע כל מיני עבודות במסגרת הנגרייה. לטובת העניין הזה, הפעילות צריכה להתבצע בעצם גם בבוקר וגם בערב. יש לנו שם אנשי מקצוע שזה מנהל הנגרייה המקצועי שנמצא בשעות הבוקר, ואנחנו נצטרך לתת פה גם מענה אחר הצהריים, ולטובת העניין הזה אנחנו מבקשים משרה נוספת. שאלות?

<u>מר ליעד אילני:</u> או קיי, משמעות תקציבית.

מר שמואל פרקש: אנחנו מדברים פה על סך הכול עלות תקציבית של 100,000 שקל בשנה. עד סוף השנה הנוכחית אנחנו מדברים על חצי שנה.

מר ליעד אילני: או קיי. גלית הגזברית, אלי מוסרי מחזיק תיק הכספים – האם יש הערות?

עו"ד רועי ברזילי: ליעד, אני רוצה להסביר עוד על הפעילות. מדובר ב'מייקרס'. זה למעשה פרויקט שמתחיל להתרחב בכל העולם, שבו אנשים שרוצים ליצור, לבנות, מרובוטיקה ועד יצירות במתכת, בברזל, בעץ, גם באופן פרטי, אבל גם באופן התנדבותי למרחב הציבורי, לגני ילדים, הורים שירצו לעשות פעילות בגני ילדים ובתי הספר, אם אנחנו נרצה והעסק מתרחב, ראינו גם במקומות אחרים בארץ, שבו גם יש פעילות של אמנים, יש פעילות של תחזוקה. נגיד, אנשים יתרמו מקררים או אני לא יודע מה, ציוד, שאנחנו נשפץ שם ונחזיר את זה חזרה לקהילה, בתרומה. ועוד המון המון פעילויות סביב המקום הזה. המקום הזה רחוק מלממש את הפוטנציאל שלו, אני מתכוון לנגרייה. ובסך הכול, רוב הפעילות מתבססת על כוח אדם, זו פעילות ענפה מאד, אם רואים את זה ביהוד, בחולון, במקומות אחרים שזה כבר הוקם, היא פעילות ענפה מאד שמתבססת בעיקר על מתנדבים. כך שהעלויות הן נמוכות. מעבר לזה, אנשים שישתתפו מחוץ לעיר במקום, מתוכננים לשלם על קפסולת זמן של עבודה כסף. אז חלק מההוצאות יוחזרו. חומרי הגלם זה לא על חשבון העירייה, זה על חשבון האנשים שפועלים שם, יביאו את חומרי הגלם וישאירו את השאריות וכך הלאה. הרעיון הוא מאד רחב וגדול. אני לא אלאה אתכם פה, אבל זה באמת משהו מאד מוצלח.

מר ליעד אילני: או קיי, תודה רועי. אלי מוסרי, האם אתה רוצה להתייחס לסוגיה של התקן הזה? בבקשה.

מר אלי מוסרי: שלום לכולם. א', אני חייב להגיד לך, ליעד, זה רעיון נהדר עם השיטה הזאת. אני יושב עם מכנסיים קצרים וטישרט, סבבה. אז זה מצוין.

אני רוצה להתייחס לגבי הנושא של התקנים. קודם כל, היוזמה מבורכת, שיהיה ברור שאני לא נגד, אבל אני רוצה משהו לשים על השולחן.

אנחנו בשנה של קורונה. שנה של קורונה, כל מה שתכננו תקציב 2020 עלול חלילה להשתבש במהלך השנה אם המצב הכלכלי יהיה כמו שהיום או שיחמיר. הסיוע, מה שקיבלנו, זה לא סיוע בעצם, מה שקיבלנו החזר מהממשלה ... את מה שהיינו אמורים לגבות במהלך שנת 2020 מעסקים. פה אני מגיע לעניין של הוצאות.

אנחנו מאד רגישים בנושא של תקנים. שמוליק מבין היטב על מה אני מדבר, אני מקווה שגם רחלי וכמובן הגזברית שומעות אותי. כל תקן זה עוד כסף. ואם זה תקן שאחר כך נשאר – זה כסף רב שנתי וזה לא רק לשנה אחת. אנחנו על קליפה דקה מבחינת הכנסות. משום כך, צריך להיות מאד זהירים בהוצאות. יש לנו היום גם טיפולים שאני לא יכול לפרט, בירושות, לצערי הרב גם מהקדנציה הקודמת, שמסתכמים במיליוני שקלים. אין לנו עדיין מקור תקציבי לזה, אנחנו שוברים את הראש איך להתמודד עם הנושא הזה.

דבר שני – נושא של שיפוצים – אני רוצה שזה יהיה ברור, שישמעו גם את דעתי. לאחרונה אנחנו מתעסקים בהרבה שיפוצים, אני שומע על שיפוצים של כל מיני אגפים ומחלקות, זה מיליונים. אז יפה, זה טוב שיש לאנשים משרדים יפים ומרווחים, אבל אני גם אמרתי לראש העיר, חייבים לקבוע סטנדרט, פגשתי אותו שלשום, של משרדים. לא יכול להיות מצב שעירייה, עם כל הכבוד, מחלקת הגבייה של העירייה תראה כזאת בשממונה, בצורה מחפירה הייתי אומר, ומשרדים של אגפים אחרים, בלי לנקוב בשמות, נראים כמו מלון של 5 כוכבים. עלי זה לא מקובל, כמחזיק תיק כספים. חייבים לקבוע סטנדרט אחיד לכולם, נורמות אחידות לכולם עם כל הכבוד, וככה צריך לפעול. הכסף הזה הוא של כולנו, הוא בעצם לא של כולנו, הוא של כל התושבים ואנחנו רק נאמנים עליו. ואני מאד מבקש מכל אלה שאמונים על נושא של תקציבים לשיפוצים, זה לא קשור לעניין הזה, אבל לשים את זה בסדר עדיפות עליון. עלי זה לא מקובל. תודה רבה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אלי, אני מסכים על מה שאמרת, אבל גם שיפוצים נעשים בהדרגה. אתה לא יכול בבת אחת לשפץ את כל משרדי העירייה.

<u>מר אלי מוסרי:</u> דני, לא דיברתי על שיפוצים בכלל, דיברתי על הסטנדרט, זה שני דברים שונים.

מר ליעד אילני: חברים, אני חושב שהדברים ברורים. קודם כל, צריך להבדיל, אלי, בין צניעות, שמן הסתם כולנו אנשי ציבור או עובדי ציבור, שצריכים לשבת במשרדים צנועים, אני מדבר, הריהוט צריך להיות זול. אבל אם יש אנשים או מחלקות או אגפים שמנהלים ישיבות עם עשרות אנשים ואין להם מקום לנהל את הישיבות ולעבוד, אז לפעמים חדר יכול להיות יותר גדול, או החדר של מחלקת גבייה צריך להיראות יותר טוב, אנשים באים לשלם כסף, כמו שקבלת קהל נראית בהרבה מאד מקומות ציבוריים אחרים. הסטנדרט של הריהוט צריך להיות צנוע, זה כן, אבל עדיין לא להיראות כמו בשנות ה-60,

מר אלי מוסרי: מסכים איתך.

מר ליעד אילני: כי זה לא מכבד לא את התושבים ולא אף אחד.

מר אלי מוסרי: ליעד, אני מסכים איתך במאת האחוזים. אני בעד לקבוע סטנדרט סביר, הגיוני. אני רואה את הלשכה שלך, היא צנועה, הלשכה של ראש העיר צנועה. אני חושב שהסטנדרט הזה יכול להיות גם בשאר האגפים, עם השינויים המתבקשים. זו דעתי. וחבל, מדובר פה במיליונים של כסף, עם כל הכבוד, זה כסף של הציבור, לא שלנו.

מר דני גולדשטיין: כן, אבל שוב, אלי, אם אתה למשל מעביר היום את ההנדסה לבניין אחר, אז אתה לא תיקח ריהוט ישן, מן הסתם אתה תעשה ריהוט חדש והוא ייראה הרבה יותר טוב מהלשכה של ראש העיר, שזה עם כל הכבוד עם ריהוט מלפני 60 ומשהו, 70 שנה אולי, או המשרד של ליעד שהוא נכנס למשרד קיים ולא עשה שיפוץ.

מר אלי מוסרי: דני, אתה צודק, אבל אני רוצה להסביר. יש הבדל בין שאתה קונה ריהוט ב-100 שקל ליחידה, לבין אם אתה קונה ריהוט ב-30 שקל ליחידה. לזה אני מתכוון, או קיי? אני לא אומר לא לקנות חדש. צריך לקבוע סטנדרטים.

מר דני גולדשטיין: יחד עם זאת, הזמנים מתקדמים וגם ריהוט מתקדם, הכיסא הוא יותר טוב ויותר יפה היום. אין מה לעשות, זה חלק, אתה נכנס היום לתאגיד המים ואתה נכנס למחלקה אחרת מאשר לגבייה, כי זה חדש. חדש הוא חדיש הוא מחודש.

מר אלי מוסרי: דני, אני לא יודע אם אתה מסתובב בעיריות אחרות, אני כן. אני כן. ראיתי משרדים של מנכ"לים וסמנכ"לים, מנהלי אגפים, בעיריות אחרות, צנועות, עם ריהוט חדש. אבל חדש ברמה אפשרית. אני לא רוצה פה לנקוב באיזה נושא, אני יכול להגיד לך, באגף כספים מישהי רצתה כורסה, אמרו לה - לא, לא, תיקחי את היקר ולא את הזול. אמיתי מה שאני אומר לך. תשמע, תבין, יש פה איזה סטנדרטים מסוימים גם של חשיבה לא רק על מה להוציא אלא איך זה נראה. יש פה גם נראות מסוימת, ועל זה אני מדבר.

מר אדם קניגסברגר: ליעד, משפט אחד לגבי העניין. אני תומך במה שאלי מוסרי אומר. יש לנו פה שנה, שנת 2020, שאנחנו לא יודעים איך אנחנו מתחילים אותה ואנחנו לא יודעים איך אנחנו גומרים אותה. אף אחד לא יודע מה יהיה בסוף השנה הזאת. אני הייתי מציע שבשנה הזאת נעשה את הפעולות בזהירות כדי שלא ניכנס לגירעונות מיותרים. אם תהיה שנה טובה, כמו שנת 2019, אין שום בעיה, אם יש יתרה אפשר להחליף משרדים וכך הלאה. אבל שנת 2020 היא שנה מאד מסוכנת מבחינת העירייה.

מר כרמל שאמה הכהן: כבוד היו"ר, אנחנו לא נגמור, אם נתחיל עכשיו לדון פה על הרהיטים, שהם לא הסדר היום, לא נגמור את היום. אני מבקש לעבור קודם כל לסעיף של המחלקה הווטרינרית.

גב' חיה מנע: אני רוצה רגע להתייחס לסעיף הזה בבקשה, ליעד. אני רוצה להתייחס ולומר שלדעתי זו יוזמה מאד יפה, רועי, ואני בהחלט חושבת שזה דבר חשוב שיהיה. יחד עם זאת, צריך לקחת בחשבון את השנה הזו. אני יודעת שבעבר בנגרייה היו מתנדבים. אולי אפשר לבחון לפחות בשנה הזו, לראות איך אפשר, בכל זאת עד שהפרויקט נכנס לתאוצה, יתכן שלא יהיה הרבה ביקוש, אולי אפשר להסתייע במתנדבים כפיילוט. במידה וזה מוצלח ונעבור באמת את הקשיים התקציביים,

עו"ד רועי ברזילי: חיה, אנחנו מתבססים על מתנדבים. אני יכול להגיד לך שהעובדה שהמתנדבים קיימים, ביחד עם מישהו שמפעיל אותם, כבר כשעשינו את הערכות לגני הילדים חסכנו כמעט 50,000 שקל ממה שהחברה שרצתה לארוז לנו היתה עושה. אז אני אומר, אם עלות שכר של 100,000 שקל, 100 וקצת אלף שקל בשנה, ובתמורה לזה אנחנו מקבלים פעילות אדירה למאות תושבי העיר, וגם מכניסים כסף בטווח הארוך, בונים מיזם, מיזם לא רק חברתי וקהילתי, אלא גם מיזם כלכלי שיודע להחזיר את עצמו, אז אני חושב,

גב' חיה מנע: התושבים לא יצטרכו לשלם, נכון? עבור התושבים זה יהיה ללא עלות.

עו"ד רועי ברזילי: תושבי רמת גן פטורים בשלב הזה, חוץ מעלויות של חומרים מתכלים שהם חייבים לקנות אותם במשותף, כמו במדפסת תלת מימד ובמכשירי CNC שיהיו שם.

גב' חיה מנע: והמשרה זו משרה מלאה?

עו"ד רועי ברזילי: המשרה היא משרה מלאה לאחר הצהריים. זה בסך הכול, מה שנקרא, ברמת מנהל מדור, זה לא מנהל מחלקה. זה תפקיד של קצת יותר ממזכירה.

גב' חיה מנע: אי אפשר להתחיל עם משהו יותר מצומצם בשלב הזה?

עו"ד רועי ברזילי: אי אפשר. פה צריכים מישהו מקצועי שיעביר את ההכשרות אחר הצהריים, הכשרות בטיחות, יעבוד עם מסורים. זה לא דבר שאנחנו יכולים להקל ראש בו.

מר שמואל פרקש: זה חייב להיות עובד עירייה. כל מה שקשור,

מר ליעד אילני: חברים, יש לנו עוד נושאים ארוכים על סדר היום. אני מבקש להעיר, ואנחנו כמובן לא מזלזלים, אף אחד מאיתנו, ולו בשקל אחד מכספי הציבור. מנהל מדור זה נשמע מאד מאד גדול, השכר הוא כ-6,500 שקלים, זה טיפה יותר ממינימום. מזכירה מתחילה בשכר מינימום, זה אולי 500 שקל יותר. אנחנו לא מזלזלים בשקל, אבל אנחנו רוצים להגיע לסעיף שלמיטב הבנתי מדבר על חיסכון של מיליון שקל בשנה לעירייה. אז ברשותכם, אם אין משהו שהוא מאד מאד מהותי, בואו נתקדם.

מר אדם קניגסברגר: אני בעד.

מר ליעד אילני: מי בעד אישור תוספת תקן מנהל מדור מתחם מייקרס נגרייה עירונית?

מר אלי מוסרי: אם אין נגד, קדימה ליעד, זה בסדר, אין לך נגד.

מר ליעד אילני: פה אחד. תודה רבה.

החלטה:

מאשרים תוספת תקן מנהל מדור מתחם מייקרס נגרייה עירונית.

הצבעה: אושר פה אחד.

3. אישור תוספת תקן עו"ד לענייני מקרקעין – רפרנט אגף נכסים.

מציג: מר שמוליק פרקש, מנהל אגף משאבי אנוש.

מר ליעד אילני: סעיף 3, גם כן, בואו נעשה אותו בקצרה – אישור תוספת תקן עו"ד לענייני מקרקעין – רפרנט באגף נכסים. פרקש, אנא בזריזות.

מר שמואל פרקש: זה נמצא בפניכם פה במה שכתב סהר. אין פה תוספת עלות, זה יהיה בסופו של דבר הוצאה של גורם חיצוני שנותן שירותים לעירייה.

רו"ח גלית שניידר: אני רוצה להוסיף – יש פה חיסכון מאד מאד גדול, אנחנו היום משלמים (התנתקה),

מר אלי מוסרי: גלית, לא שומעים אותך.

רו"ח גלית שניידר: אמרתי שהיום יש הוצאה מאד גדולה של מיקור חוץ וההוצאה הזו תיחסך, ובמקום מיליון שקל בשנה אנחנו נצליח לעשות את זה במשרה אחת. כרגע מקסימום נוסיף עוד תגבורת במיקור חוץ, אבל יהיה פה חיסכון משמעותי.

גב' עדנה וידל: אבל אנחנו בכל זאת, רועי, בוועדת מכרזים אנחנו הצבענו על סוללה של משרדים שנותנים לנו שירות, אז למה שלא יהיה משם אחד מעורכי הדין שיהיה צמוד לסהר?

רו"ח גלית שניידר: כי זה עולה פי 4, עדנה.

גב' עדנה וידל: אני לא יודעת אם זה עולה פי 4, אבל אני חושבת, זה לא שאני חושבת שסהר לא זקוק לכל מה שהציג שם במסמך, אבל אני רואה במקביל שאנחנו מגייסים כמה וכמה משרדי עורכי דין לכל כך הרבה תחומים וצריך לבדוק את הנושא הזה.

רו"ח גלית שניידר: אז אני אסביר לך, עדנה. כשאנחנו מגייסים את האנשים, ובאמת, הטובים ביותר, השעות שלהם מאד יקרות. אז אתה רוצה להשתמש בהם במסורה. לא 9 שעות ביום. ולכן הפערים הגדולים. אז אני אומרת, נביא משרה של עורך דין אצל סהר, שזו תהיה משרה שתהיה 9 שעות, ואם נצטרך תגבורת – נשתמש באמת מתי שצריך בתגבורת הזאת, אבל לא 9 שעות ביום ב-400 שקל.

גב' עדנה וידל: אז אני שואלת מה מתקזז. מי היעד עכשיו ואת מה מקזזים.

רו"ח גלית שנייידר: מוציאים את משרד מגער, שהביא שתי עובדות בחצי משרה כל אחת, ב-400 שקל לשעה.

גב' עדנה וידל: הבנתי. או קיי.

רו"ח גלית שנייידר: ומביאים עורכת דין, שתתן שירותים מלאים, שתהיה תחת סהר,

גב' עדנה וידל: אנחנו מביאים, לא הם מביאים.

רו"ח גלית שנייידר: תתן שירותים לאגף הנכסים. אנחנו מביאים.

מר ליעד אילני: אנחנו מביאים, לכן אישור התקן.

גב' עדנה וידל: אנחנו קולטים מה שנקרא, בסדר.

גב' חיה מנע: האם זה נכון אבל בשלב הזה, עוד פעם, לאור הקורונה, סליחה שאני מתפרצת, האם זה נכון לאור הקורונה להמשיך לקלוט עוד עובדים? אנחנו עכשיו בתקופה שאולי אנחנו לפני גל שני. אני לא חושבת שצריך להתעלם מהעובדה הזאת. יש פה תקופה ממושכת שהעובדים היו ב-חל"ת. אני מבינה שיש צורך, אבל למה לא להמתין לפחות לראות מה קורה?

רו"ח גלית שנייידר: בינתיים כל יום שעובר אנחנו מפסידים כסף. אז לא הבנתי את הקשר לקורונה, כי אני יכולה לחסוך כסף על ידי המעבר הזה.

מר ליעד אילני: חברות, אגף הנכסים, בניגוד להרבה אגפים אחרים, הוא אגף מכניס. וכמו שאמרה הגזברית, אם השיטה הנוכחית היא יקרה יותר מהמהלך שעושים כרגע, אז באמת אין לזה קשר לקורונה בעיני.

גב' חיה מנע: והעובדים האלה לא יהיו ב-חל"ת אם יהיה גל שני? העובדת לא תהיה ב-חל"ת? הרי אין לה ימי חופשה. העירייה לא תשלם לה כשהיא תהיה בבית? לא הבנתי, מה זאת אומרת אין קשר? ברור שיש קשר.

אינג' סיגל חורש: חיה, היא לא תהיה ב-חל"ת, גם אגף נכסים לא ב-חל"ת. כל ההנדסה, אנחנו מייצרים כסף, ולכן כל האגף שלנו, גם בתקופת הקורונה, המשיך לעבוד וכנ"ל אגף נכסים.

עו"ד דוד מנחם: אני מבקש להגיד כמה מילים לגבי אגף הנכסים, כיו"ר הוועדה בקדנציה הקודמת. קודם כל, חיה, לדברים של, את יודעת שעורכי דין, את כעורכת דין יודעת, שעורכי דין יכולים לעבוד על חוזים גם אם הם נמצאים בבית, זה לא מפריע בכלל ולחלוטין. זה אחד.

שתיים – בקדנציה הקודמת היה גם את עו"ד דוד זילכה, שאחרי כן היה סגן היועץ המשפטי וכו', אבל מה שאני שואל אותך, גלית, תמיד אני כיו"ר, כשהייתי יושב ... היו מביאים לנו חוות דעת של אסנת הורנשטיין, היא היתה עושה את חוות הדעת.

רו"ח גלית שניידר: לא שומעים טוב.

עו"ד דוד מנחם: אני אחזור עוד פעם. גלית, את שומעת אותי?

רו"ח גלית שניידר: כן.

עו"ד דוד מנחם: אני אומר, בקדנציה הקודמת, כיו"ר הוועדה לשיכון ומקרקעין באגף הנכסים, אני הייתי, תמיד - -

מר ליעד אילני: אנחנו רוצים להתחיל בסעיפים הכבדים של היום, יש לנו עוד שעה ועשרים.

עו"ד דוד מנחם: ליעד, שניה, אני רוצה להסביר משהו. אני רק אומר, בעקבות השאלות של חיה, שחיה גם תראה שהנראות והדברים, ואני שואל את זה באמת ספונטני, חיה, לא שדיברו איתי לפני כן, ואני מדבר איתך פתוח, אני שואל – בקדנציה הקודמת היתה את עו"ד אסנת הורנשטיין מהמחלקה המשפטית. היא היתה נותנת חוות דעת לחוזים שאנחנו היינו יושבים בוועדה לשיכון ומקרקעין. מה קורה איתה? כלומר, אני שואל, עורך הדין שאמור להיות באגף הנכסים, זו פונקציה שאמורה למלא משהו שאמור לא להיות קיים. אז איזו פונקציה,

גב' עדנה וידל: דוד, אתה מסבך אותנו, אתה לא מסביר.

עו"ד דוד מנחם: עוד פעם. עורך הדין הזה, מה ימלא? איזה תפקיד?

(מדברים ביחד)

גב' רחל מרום: דוד מנחם, זאת רחלי, תקשיב, לגבי שאלתך קודם כל, עצם העובדה שכרגע ממלאים גורמים חיצוניים את הצרכים המשפטיים, זאת עובדה כשלעצמה.

עו"ד דוד מנחם: מקובל עלי.

גב' רחל מרום: אסנת הורנשטיין, זה לא נוח לי לדבר פרסונאלית, יש לה עוד תפקידים במחלקה המשפטית ולצערי, בגלל אירוע של היועץ המשפטי, הוא היה יכול לתת הסבר ממצה טוב יותר. אבל לגופו יותר, נפח הפעילות רק הולך וגדל וטוב שכך. יש הרבה מאד צורך שוטף לתת מענה משפטי סדור קוהרנטי של גורם אחד, שזה המיקוד שלו וטוב שכך.

עו"ד דוד מנחם: קיבלתי.

גב' רחל מרום: ובתמורה לזה, אנחנו מוציאים גורמי חוץ, שהם עולים לנו הרבה יותר כסף. אסנת ממשיכה לעשות פעולות אחרות שהיא עושה לצד הנכסים.

מר ליעד אילני: רחלי, תודה.

עו"ד דוד מנחם: זאת אומרת, עורך הדין, במקום עורכי דין חיצוניים.

גב' רחל מרום: נכון.

מר ליעד אילני: מנחם, זה פשוט מאד. אנחנו 10 דקות מנהלים דיון על זה שהיום יש שירות שהוא עובדתית קורה בפועל, עולה X, באה הגזברית ואומרת – אני הולכת לעשות את זה ב-X פחות Y, ו-10 דקות אנחנו מדברים למה לחסוך.

גב' חיה מנע: ליעד, יש הבדל בין עובד ושכר עובד ונלוות לבין חברה חיצונית בחשבונית.

מר ליעד אילני: חיה, את בטוחה שאת לא רוצה שאני ...

גב' חיה מנע: לא, אני לא רוצה. מה שאני רוצה זה שתהיה סבלני, עם כל הכבוד, זו ישיבת הנהלת עיר וצריך להיות סבלני ולאפשר לנו לשאול את השאלות ולקבל תשובות.

מר ליעד אילני: אין בעיה לקבל את התשובות.

גב' חיה מנע: אם אין זמן לדון בנושא הזה, אפשר להעביר אותו לישיבה הבאה. לא קרה שום דבר, יש ישיבה ב-1.7.

מר אדם קניגסברגר: ליעד, אני רוצה להגיד כמה משפטים. שומעים אותי?

מר ליעד אילני: כן.

מר אדם קניגסברגר: אני מכיר קצת את הנושא. מדובר בדרך כלל בלקיחת עורכי דין חיצוניים לבעיות לא פשוטות באגף הנכסים. לא מדובר על עורכי דין שקיימים באגף הנכסים, אלא לוקחים עורכי דין יקרים מאד לאגף הנכסים בתקציב מאד גדול. אני הייתי ממליץ, כמו שגלית מבקשת, וגם אני חושב היועץ המשפטי, שאנחנו, במקום להוציא את הדברים החוצה ולשלם הון תועפות, שאנחנו ניקח עורך דין משלנו שיעזור לסהר לטפל בדברים האלה בפנים. זה חיסכון אדיר. אם יש מקרה שבו יש דיון בבית המשפט ומדובר בעשרות מיליונים למשל, לא תהיה בעיה אם ניקח לפעמים ייעוץ על בסיס שעות של עורך דין. אבל במקרה הזה, שזה באופן שוטף, לוקחים כל הזמן עורכי דין חיצוניים, שעולים כמו שאמרה גלית סכומי עתק, מיותר, ולפי דעתי אני בעד ההצעה של גלית, ובוא נסיים עם הפרשה הזאת.

עו"ד דוד מנחם: רחלי הסבירה מצוין וזה עלי מקובל במאת האחוזים.

מר ליעד אילני: חברים, אני רוצה להבהיר, יש סוגיות, ואני מתנגד נחרצות פה לרמיזות כאילו אנחנו לא מאפשרים דיון. אנחנו מאפשרים too much דיון. יש סוגיות שבאמת יש, אתם יודעים מה, סוגיה כמו המחלקה הווטרינרית, שכבר נעבור אליה, הגיוני לשמוע את כל הדעות ויש דעות לכאן ולכאן. יש פה סוגיה שכבר רבע שעה אנחנו דנים עליה, על למה לחסוך. באמת, עם כל הכבוד, זה נראה לי משהו שאפשר לוותר עליו. מי בעד אישור התקן? תודה רבה. פה אחד.

החלטה:

מאשרים תוספת תקן עו"ד לענייני מקרקעין – רפרנט אגף נכסים.

הצבעה: אושר פה אחד.

6. אישור הצטרפות רמת גן לאיגוד ערים לשירותים וטריניריים אזור דן והמרכז (אישור ההסכם וצו הקמה). מציג: מר כרמל שאמה הכהן, ראש העיר.

<u>מר ליעד אילני:</u> אנחנו מדלגים כרגע לסעיף 6 – נושא הסכם עם איגוד ערים וטרינרי. ראש העיר, בבקשה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אחר הצהריים טובים לכולם. אני אתן דברים עקרוניים בעניין. אני מניח שתהיינה שאלות. מי שאמון עלי עם הפרטים זה ראש המטה שלי, עינב. זימנו גם את ד"ר רפלוביץ, החתן שלנו והחופה המיועדת, שאם יש שאלות גם שרק הוא יכול לענות – אז אתם יכולים להפנות אליו שאלות.

אני אגיד מה הרקע שלי עם הסיפור הזה של איגוד ערים מחלקה וטרינרית. אני יודע ככה, כעובדות: ב-2004 רמת גן פורשת על רקע הכי לא ענייני מהאיגוד. זו עובדה אחת שאני יודע. מאז 2004 ועד בערך דצמבר או נובמבר 2018, אין לי שום מגע לא עם רפלוביץ, לא עם האיגוד ולא עם המחלקה. בדיוני התקציב של 2019 בסוף 2018, נושא החזרה לאיגוד עולה על ידי הגזבר הקודם לדעתי, גרשון טוסק, למיטב זיכרוני, שהוא מביא את זה מהצד הכלכלי הכספי, שניתן לחסוך כסף. זו נקודה אחת.

לאחר מכן, במקביל, משרד הפנים פונה אלי בבקשה ומבקש שאצטרף לאיגוד ערים בוטרינריה. ההתנעה של התהליך היתה מהצד של היעילות הכלכלית ולאחר מכן השיקול הזה הפך להיות משני. המהות של רמת השירותים, הרחבת השירותים, עומק השירותים, תפס את קדמת הבמה, והגעתי למסקנה מאד ברורה לאחר פגישות עם כל הגורמים הקשורים בדבר, כל הגורמים, כולל המתנגדים על כל צבעיהם ומיניהם, עם רפלוביץ מספר פגישות, חברי קואליציה שהיו להם דעות שונות, איגוד הווטרינרים, משרד החקלאות – כל מי שקשור בעניין ושלא קשור בעניין, שהפנו אותו אלי – הקשבתי לו בעניין הזה.

לאחר תהליך מאד ארוך, לי אין ספק שד"ר רפלוביץ ייתן לנו והאיגוד יתנו לנו שירותים הרבה יותר טובים, הרבה יותר רחבים והרבה יותר עמוקים. יש פה מסע שאני יודע שמשפיע על הרבה אנשים באופן טבעי. כל מי שלא היה מעורב בהליך וסופג את כמויות, ורואה מה אחרים סופגים, את כמויות החיצים ואת הרעל, ומצד שני מנפחים לו את האגו – תהיה אתה הגיבור, תצביע נגד – אז אני מבין את גודל הפיתוי של כל אחד לעשות שבת לעצמו. אבל, כל הבדיקות שלי של כל הטענות שהועלו, זה לא טעויות, זה

פשוט הזיות. זה פשוט הזיות, מסע שקרי, שפל, של אנשים שצריכים באמת עזרה נפשית. אני לא אומר את זה הרבה, אבל צריכים עזרה נפשית ברמה הכי עמוקה שיש. ד"ר רפלוביץ הוכיח לי פעם אחר פעם שהוא הצד השפוי, שהוא הצד ההגון, שהוא הצד המקצועי ביותר, כי לאורך הזמן כן עשינו כמה פעולות ביחד, מחלוקת המזון בימי הקורונה לחתולים, דרך טיפול במקרים מיוחדים כמו התנים בשכונת החרוזים, והמקרה האחרון שמייצג את כל האבסורד של הסיפור. המקרה האחרון, חבל שאני לא יכול להעלות על המסך את מסך הטלפון שלי לשקף אליכם, אבל ב-12 בלילה, אחרי שגלעד שריר ועדנה ביקשו להיפגש איתי בדחיפות בעניין הזה, ישבתי איתם במוצ"ש כאן בלשכה עד כמעט חצות, ב-12 בלילה אני מקבל הודעה מתושבת שאינני מכיר, בשם קטיה, וקטיה אומרת לי: אדוני ראש העיר, אני סטודנטית שגרה בעיר, אני אוהבת מאד בעלי חיים, יש חתול פצוע קשה שמיום שלישי כבר מוזנח על הכביש באיזה שהוא מקום, המחלקה הווטרינרית שלך, למרות כל הפניות שלי לא הגיבה ולא טיפלה בו, אני לא יודעת מה לעשות, אני אחת שמשקיעה בזה הרבה כסף בסיפור הזה מכספי הפרטי כי זה חשוב לי, הגעתי למצב עכשיו בקורונה שאין לי אפילו שקל, לא לעצמי ובטח לא לעזור לחתולים, מה אני עושה? השעה 12 בלילה, 12:07. אני מעביר את ההודעה לרפלוביץ והוא שואל אותי – אתה רוצה שאנחנו נטפל בזה? כי זה עוד לא אחריות שלהם. אמרתי לו – כן, בשמחה. פונה לגברת – היא לא עונה. הוא אומר – היא לא עונה. הוא לא מתייאש ומסור מאד, מחפש אותה שוב פעם, וב-12:30 מעדכן אותי שנוצר קשר עם קטיה והחתול יטופל על הבוקר. כי לפי מה שהיא הציגה לו אי אפשר יהיה לאתר את המיקום המדויק של החתול בחושך והיא מעדיפה שזה ייעשה בבוקר בתיאום איתה. ובאמת בבוקר קיבלתי את התמונות של החתול, כבר נמצא על שולחן הטיפולים, כשפרצופו קרוע אבל כבר תפור עם תפרים, וזה מראה את הדוגמא. וזה מה שמוכרים לנו הפוך, שהאיגוד הוא לא רגיש ולא מטפל ולא דואג ולא באמת אכפת מבעלי חיים, שזה איזה ביזנס עם אינטרסים זרים, והמחלקה שלנו היא טהורה וקדושה. היא שילוב של סופרמן וספיידרמן שעוזר לבעלי החיים בעיר.

אני בשעה וחצי האחרונות, וזה היתרון של הווטס-אפ, הוא זוכר הכול, לא עשיתי מזה אף פעם פוסטים, ולא עשיתי מזה פרופגנדה נגד המחלקה, כי תמיד יש תקלות. אבל, העברתי תמיד לאריה מזרחי בווטס-אפ את התלונות האלה, תלונות דומות, לאלברט, והייתי אומר להם – תנערו את הווטרינריה, תתנו שירות. כלומר, האיגוד בעיני, וגם הנושא של חלוקת המזון לחתולים, היה שלב שנתתי את זה במקביל לשני הגופים, לעשות את זה בשיתוף פעולה, ראיתי איך אלה עשו את זה ואיך זה עשה את זה. אין מה להשוות ברמת הניהול, אין מה להשוות ברמת הרצינות, גם ראיתי את

זה בשטח, איך מתייחסים ברמת השירות, לתפקיד ולכל מה שקשור בזה. ולכן אני בלב שלם אביא בפני המועצה מחר את ההצעה לעבור לאיגוד.

ברורה לי כל הדינמיקה, ברורים לי כל האינטרסים. היום פרסמתי את הסרטון, דרך אגב, שאתמול בכנסת הלכנו לפגוש את שר החינוך ועוד חברי כנסת ושרים, במסדרון פנתה אלי מיוזמתה היועצת של ראש הממשלה לזכויות בעלי חיים. וקודם כל היא אמרה שרמת גן מבחינתם, היא אמרה לי – אתה לא מבין איזה שם יש לכם בארץ בדאגה לבעלי חיים. תבינו את הקונטרסט למה שעושים, לרעש התמידי שיש פה. אתם דוגמא וסמל ומודל לחיקוי, ובאמת, מקור השראה. דבר שני, אחרי שדיברנו דיברנו, לא רציתי להיכנס איתה, היא ביוזמתה, והיא אמרה – אתה יודע, אני מכירה גם אישית את ד"ר רפלוביץ. אמרתי לה – כן? מה את אומרת עליו? כי אני כבר לא יודע מה אומרים עליו. שאלתי בעדינות. אמרתי, עוד מעט היא תגיד לי גם שהוא רוצח ואושוויץ וכל הדברים האלה וגטו ומחנה ריכוז. היא אמרה לי – לא, הוא וטרינר נפלא, הוא אדם נפלא, אני מכירה אותו שנים ארוכות, אני יכולה להמליץ עליו בלב חם. וזה מי ששמע את העדויות של המתנגדים ההזויים יכול להבין כמה יכול להיות דיס-אינפורמציה ופייק ניוז להטעות.

עכשיו, כולנו בשר ודם, כולנו מתרגשים ברמה כזאת, בין רמה אפסית ועד רמה מוחלטת מלהקשיב לרעשי רקע, אף אחד לא יכול להיות אדיש במאת האחוזים, ופנו אלי. פנו אלי מספר רב של חברי קואליציה, עם, איך שנוהגים לקרוא לזה בשפה המקצועית, כאבי בטן, מי ברמה המאד פופוליסטית ומי ברמה העניינית, עם שאלות לגיטימיות, עם הערות, חלק גם הביא לידי שינויים בהסכם, וחלק רק רצו להיות, מה שנקרא, להרוויח מכל העולמות – גם להיות חברי קואליציה וגם להגיד לצעקנים – אל תתקפו אותי, אני בכלל אתכם. צדקן וטהרן. בלי להציג שום קושי ענייני או איזו מחלוקת משפטית או איזו השגה כלשהי. אז ברור שבסיפור הזה, ואתם יודעים שאנחנו קואליציה מאד גמישה לעומת מועצות אחרות, יש פה לא מעט חברים שפנו אלי בנושאים אחרים ואמרו – ראש העיר, לא נוח לי להצביע פה, אמרתי – אל תצביע פה, אל תצביעי פה. אתה יכול גם להתנגד בסיטואציות מסוימות, את יכולה לצאת – אין בעיה. קורה לכל אחד מאיתנו. גם אני הייתי חבר בקואליציות וגם לי היו הצבעות לא נוחות, וגם לי היו הצבעות שהאמנתי שהן מוטעות לגמרי. אבל ברגע שממוצה הדיון בתוך הנהלת העיר, שזה הגוף של הקואליציה, או בתוך ישיבת קואליציה בכנסת, זה מחייב את כולם, בטח בהצבעות, שראש הקואליציה, ראש הממשלה, ראש העיר, מגדירים אותן כהצבעות חשובות.

אני אגיד למה אני מגדיר את ההצבעה הזאת כהצבעה חשובה, מעבר לזה שהנושא הוא חשוב – אז התחיל נושא כלכלי תקציבי, עבר להיות המהות – אני מזמין כל אחד מכם לפני ההצבעה, לנסוע לכלביה במסובים ולראות את הבושה והחרפה, בושה וכלימה, איך אנחנו מחזיקים את הכלבים שלנו תחת תקרת אזבסט, ולאן רפלוביץ ורמת גן, ביוזמה של רמת גן והשאיפה של רמת גן, ובהשקעה לא מבוטלת, הולכים לבנות את בית החולים הכי מתקדם ואת הכלביה הכי מפוארת, ממש הילטון של הכלבים. וזה דבר שקשה להתווכח עם התמונות. אני צילמתי את התמונות, שומר אותן. יש לי את כל התמונות. לי ברור שבעוד שנתיים הויכוח יהיה שונה לגמרי. אנשים יידעו שעשינו את הדבר הכי נכון. רק מה, היום יש הרבה אנשים מוסתים. א', אנחנו לא עשינו קמפיין, אנחנו עסוקים בדברים אחרים, כמו שאתם יודעים, עסוקים בלנהל את העיר בקורונה. כמעט, למעט הסרטון היום של יועצת ראש הממשלה, לא העליתי פרסומים בעניין. לא העליתי הרבה דברים. אני אתן לכם דוגמא, מביך לראות את חברנו אבי ליליאן, שהיה סגן ראש עיר, הוא כל יום שני פוסטים – סרטונים, קריאות, מכתבים פתוחים. הוא לא עושה גילוי נאות שהוא היה זה שלפני הציע לחזור לאיגוד. זה לא כזה חשוב להגיד שהוא העלה הצעה לסדר, אני אשלח אותה לכולכם, במועצת העיר, לחזור לאיגוד. ולכאורה על פי הנתונים שהציגו לי, וזה הרבה יותר חמור, לפי הנתונים שעוד לא ראיתי את החשבוניות, שהוא הרי מתפרנס מהמחלקה הוטרינרית, שההחלטה במועצת העיר עלולה לפגוע בפרנסתו. אז הוא מצטייר כדואג לחתולים ומצייר אותנו כאויבי החתולים ובעלי החיים. אבל ככה זה חוזר, אני לא רוצה להמשיך עם שמות אחרים, שאתם שומעים אותם, שזועקים. אמרתי, יש כאלה שזועקים מהפסיכוזה. יש כאלה שזועקים משנאה עיוורת ואישית לד"ר רפלוביץ, למה? כי הוא הרשיע אותם בבית משפט בהתעללות בבעלי חיים או באי דאגה לבעלי חיים. או, כי הוא הכניס את הכלב שלהם להסגר והקפיד על החוק. ופנו אלי בעלי אטליזים שאמרו לי – הוא קשוח מדי. אני רוצה וטרינריה קשוחה מדי. זה לא רק בריאות בעלי החיים, זה בריאות הציבור גם. הם לא מבינים הוטרינרים בתמימות שלהם, שזה שהם באים ואומרים לי – תשמע, הוא קשה, הוא קשוח, עזרנו לך בבחירות – הם רק חיזקו את העמדה שלי שזה האדם שאני רוצה שינהל את העניינים הוטרינריים בעיר.

ועכשיו נחזור לענייני השבת שדוד מנחם אוהב. שבת היא שבת. וכמו שביהדות אף אחד לא עושה שבת לעצמו, יש לך שבת, אתה רוצה לכבד אותה – תכבד אותה, אתה רוצה לכבד אותה בדרכך – תכבד אותה בדרכך. אף אחד לא יכול להגיד שהוא שומר שבת ביום שלישי. זה לא עובד. ולעשות שבת לעצמנו, לא יעבוד במקרה הזה. למה לא יעבוד ולא נוכל

לאפשר את זה במקרים האחרים? כי יש ביקוש גדול. כשמישהו אחד רוצה לעשות שבת לעצמו – אין בעיה. מתי יש היגיון ללכת נניח ולשבור משמעת קואליציונית? גם אני ברמה המצפונית, כי גם אני שיש לי משמעת קואליציונית, יש לי גם מצפון כלפי החברים שלי והחברות שלי לקואליציה. אם הייתי צופה שיש פה הצבעה על חודו של קול, הייתי אומר – קול אחד אחרי זה צריך לחיות בניגוד לצו מצפונו, שבגלל הקול שלו זה לא עבר. אבל פה מדובר, שגם אם אני אשחרר את כולם, זה עדיין יעבור, או יעבור על חודו של קול, אבל יעוות את התמונה ואף אחד לא ישיג בזה איזה משהו. כלומר, הקול של אף אחד לא יישב על מצפונו אלא רק הנאמנות לקואליציה, והאחדות, כי אין מה לעשות, הרבה פעמים אני מצביע ואני מאשר דברים שחשובים לאחרים ונראים לי הרבה פחות חשובים ונראים לי הרבה פחות צודקים. זו טבעה של קואליציה. אתה מקדם אחוז מסוים של דברים שאתה מאמין בהם, בעזרת אחרים שמוותרים ומקדמים אחוז מסוים של דברים שהם פחות מאמינים בהם. זה הדברים, עד הקווים האדומים כמובן. בשום קואליציה אף אחד לא מצפה ממישהו להצביע, כמו מדוד מנחם בעד חילול שבת. זה קו אדום ברור. ויש קווים אדומים שהם גלובאליים וערכיים אוניברסאליים לכולנו. אף אחד מאיתנו לא יצביע על שום דבר שהוא פוגע בשוויוניות, שיש בו גזענות, שיש בו הסתה, שיש בו דברים פליליים.

אבל אני מזכיר לכולם - בתיק שבאחריות ראש העיר, בנושא שראש העיר אחראי פה באופן אישי, לא משהו פזיז, אנחנו כבר יותר משנה וחצי בתהליך של בדיקה ומשא ומתן, עם מאות שעות של השקעה, מאות שעות בפועל, אני לא מדבר על מה שכל אחד למד בבית, חשב על זה כל פעם עם עצמו. דיונים אמיתיים, מאות שעות הושקעו בעניין הזה. שילמנו את כל המחיר של הביזוי וההשמצות.

וכאן מגיעה נקודה נוספת – שמעבר לכלכליות, מעבר למהות של זכויות בעלי החיים, תנאי המחיה של בעלי החיים, בריאות הציבור, הבריאות של בעלי החיים, אחדות והקולגיאליות של הקואליציה, מגיע עוד דבר שהוא מאד חשוב. יש אנשים שחושבים שהם ברעש משיגים יותר. לפעמים רעש הוא הבריחה היחידה. לפעמים מאבק שקט הוא הרבה יותר יעיל. כי המחיר של מאבק רועש, בטח מאבק שעובר להשמצות, לכוחנות, לכיפופי ידיים, מול הריבון, שאנחנו הריבון בעיר, זה הופך גם לשאלת משילות. בהצבעה הזו אתם גם מצביעים על המשילות של הדמוקרטיה העירונית. על המשילות שהנהלת העיר לוקחת משהו להאמין ולא להתרגש מאיומים, ולא להתרגש מלחצים. זה יכול להיות לחצים של אנשים הזויים, וזה יכול להיות לחצים של קבלנים, וזה יכול להיות לחצים של בעלי הון, כל מיני בעלי עניין, ושל אנשים תמימים שטועים. או לחצים של ... למיניהם. איפה

שאתה בא לבדוק מבנה ציבור, כולם רוצים אותו רק שלא יהיה לידם. כולם רוצים לגדל כלבים, אפרופו בעלי חיים, אבל לא רוצים את גינת הכלבים קרובה אליהם. למה לא? יש נביחות.

כדי שהיכולת שלנו תהיה באמת מרבית כדי לקדם את הדברים, זה מאבק שמביטים אליו ונושאים אליו עיניים כולם, כולם לראות מה היכולת שלנו לקבל החלטות ולהעביר אותן.

ולכן הנושא הזה, לאחר שיתקיים פה דיון, ואני מקווה שנוכל להגיע להחלטה פה אחד. ואם לא – כמו בדמוקרטיה נכריע ברוב ומיעוט. וכל החלטה שתתקבל בהנהלת העיר, היא מקובלת עלי, היא תהיה מקובלת עלי. אבל מרגע שתתקבל ההחלטה הסופית בהנהלת העיר, אנחנו מתייצבים ביום רביעי, מחר בערב, ומצביעים פה אחד, אחרי כמובן שנקשיב. נקשיב לאנשי האופוזיציה, שחלקם אנשים מאד ענייניים ואני מכבד אותם, אולי יביאו טיעונים שלא חשבנו עליהם. אני לא מאמין, אבל אם יביאו – אני לא אתבייש לומר שאני צריך עוד זמן לבדוק. אבל אם זה שאלות שכבר דשנו בהן ודנו בהן ושייפנו וליטשנו ותיקנו, אנחנו נעבור להצבעה במועצת העיר וההצבעה של חברי הקואליציה תהיה בהתאם לעמדת הקואליציה. זה דבר שצריך להיות ברור לכולם. בכל מקרה, אמרתי, אם יש מי שבאמת באופן אובייקטיבי לא יהיה מחר, יש כאלה שבאמת באופן אובייקטיבי, סתם אני אומר, מישהו עובר ניתוח מחר שנקבע לו לפני 4 חודשים, הוא לא יהיה, שיהיה בריא. אבל, זה לא משחרר מאחריות. אותו חבר או חברת מועצה יתבקשו על ידי להפקיד מכתב תמיכה, לצרף לפרוטוקול מכתב תמיכה. אף אחד לא יעשה פה הון פוליטי על גב החברים שלו. זו עכשיו הזירה למי שחושב, לא חייבים לחשוב שזה לא בסדר, אבל מי שחושב שיש קשיים, שיש עוד מה לתקן, אני אומר לכם, עסקו בזה מאחורי הקלעים יותר מדי אנשים. אבל כיבדנו את כולם. עם המון שאלות, עם המון קשיים, עם המון הצעות, אין סוף. היה פה פינג-פונג הלוך וחזור כמעט בלי סוף. אני ורועי דנים בזה ומתכתשים על זה בינינו כבר יותר משנה. וכל מיני דברים. אבל בסוף צריך לקבל החלטה. וגם רועי הבין, לפעמים הוא בא אלי עם דברים שאני אומר לו – אני לא מסכים איתך. אבל הוא אומר לי - זה חשוב לי. זה מאד חשוב לי, זה מאד חשוב לי. לא כל דבר כל אחד אומר זה חשוב לי ואז זה חשוב, גם צריך לדעת להשתמש בחשוב. אבל אלה הדברים.

לכן, נפתח עכשיו דיון. עינב, ברשותכם. אני כמובן איפה שאני, אני מודה, אני פחות בקיא בפרטי הפרטים. אני יודע מה העקרונות שהתוויתי ופרסמתי לציבור כבר לפני שנה, שזו רשימה של נקודות שהמסמך, ההסכם חייב למסמר בצורה ברורה. ואני אומר פה, יושב פה רפלוביץ לידי, אמרתי לו כמו שאני אומר לכם – הראש שלי מונח תחת הגרדום פה, הגרדום

הציבורי. אוי ואבוי לך אם אתה תאכזב אותי. עזוב את זה שאנחנו נפרוש, אתה לא תגמור ממני כל חייך. אם יש איזה ספק שאתה יכול לספק שירות יותר טוב, תקשיב, דוד מנחם, תקשיב, אתה במיוחד תקשיב,

עו"ד דוד מנחם: שומע כל מילה.

מר כרמל שאמה הכהן: או קיי, תקשיב טוב. אם אתה תאכזב אותי או את תושבי רמת גן, הנזק יהיה במחיר הפוך.

עו"ד דוד מנחם: לאכזב במה?

מר כרמל שאמה הכהן: בשירותים, במה שהובטח לנו. לי אין ספק, דרך אגב, לי אין ספק. אם היה לי ספק, לא הייתי רץ להצבעה. אני גם יכול לומר לכם שהיו כאלה שהגיעו עם הרבה ספקות ועם התנגדות לתהליך, אבל ככל שהתעמקו בו וליוו אותו, כולל אנשים בדרג המקצועי שלנו, בלי שאני אשאל אותם, באו ואמרו – ראש העיר, אתה יודע מה, התחלנו כמתנגדים והיום אנחנו רואים שנעשתה עבודה מלאה והכיוון הזה הוא נכון וצודק. לפעמים אני אומר לכם, לפעמים לא צריך בכלל לבדוק את המהות. מספיק להסתכל על הצדדים מי בעד ומי נגד, אתה רק רואה מי הצועקים.

עו"ד דוד מנחם: אתה מתאמץ יותר מדי, כרמל, תעזוב, נו.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, זה חשוב, זה חשוב, זה חשוב, זה חשוב. פרוטוקולים, נראה לנו שהם משתקפים. יש להם גם לפעמים אפקט לדורות הבאים. כמו שעכשיו מונח לי פה הפרוטוקול שאבי ליליאן מציע את ההצעה לסדר במועצת העיר, כמה זה חשוב שנחזור לאיגוד. זה מונח פה לפני. אז הפרוטוקולים זוכרים ולכן אני אומר את הדברים, ופה הפרוטוקול גם מצולם. הנושא הזה מגלם בתוכו מהות כלכלית, יעילות כלכלית, מגלם בתוכו מהות מבחינת יכולות לתת שירות הרבה יותר טוב והרבה יותר רחב והרבה יותר עמוק, בגלל יתרון הגודל, בגלל שבניגוד לכל החברות האחרות באיגוד האיגוד יושב בתחום שיפוטנו בנכס שלנו.

עו"ד דוד מנחם: נכון.

מר כרמל שאמה הכהן: אני יודע שיש לנו באופוזיציה גאונים פיננסיים, ראינו את זה גם בהלוואה של ה-10 מיליון ב-7.5% ריבית. ראינו את זה. אבל מעבר לזה הם טוענים – אתה נותן לאיגוד את הנדל"ן. אתם יודעים מה, אני רוצה לחתום כל יום, תפרידו רגע את הוטרינריה, כל יום תביאו לי עסקה כזאת של נדל"ן, עם איגוד שמורכב מרשויות שהוא מה שנקרא מבחינה פיננסית AAA, כמו צ'ק בנקאי, שהשכירות זורמת לי בנכס, אין לנו הרבה נכסים כאלה. מי שיושב בוועדת נכסים יודע שהנכסים שלנו בתפוסה של 70% במקרה הטוב. בגלל שפה אנחנו יכולים בלי מכרז לטעון לשמאות כי הוא גוף ציבורי, איפה שאנחנו הולכים לשוק הפרטי נותנים לנו עוד מכה של 10-20% על המחיר, גם תפוסה חלקית, גם מחיר חלקי. פה מקבלים תפוסה מלאה לשנים ארוכות, מחיר מלא, והיכולת שלנו, ההשפעה כבעלי בית, תמיד תהיה יותר מהאחרים, כי אנחנו גם בסוף בעלי הבית של המבנה. בתוך כל זה, ברגע שתתקבל ההחלטה בהנהלת העיר, בהנהלת העיר לא, אבל במועצת העיר, במועצת העיר זו הצבעת אמון בראש העיר. מכאן הדיון פתוח. ואת זה עכשיו היו"ר מנהל.

מר דני גולדשטיין: ליעד, אפשר?

גב' עדנה וידל: אני מבקשת אחריו.

מר אדם קניגסברגר: וגם אני.

מר דני גולדשטיין: אני מתחיל. אני, למען הגילוי הנאות, הייתי די הסכן לגבי ההסכם הזה ולגבי ההעברה הזאת שמתבצעת. אני רוצה להגיד לכם, אני קראתי, בגלל ההסכנות שהיתה בי, מילה במילה בהסכם הזה. ישבתי עם ראש העיר פעמיים בנושא הזה, ואני היום לא מוצא אפילו סעיף אחד, מילה, שמצדיקה אפילו את המחשבה אם לעבור או לא. לא מצאתי, כשאני משווה דבר מול דבר, עם נכון להרגע, מה שיש לנו כרגע, אם זה בנושא הכלביה, אם זה בנושא השירות, כל הנושאים הכלולים במחלקה הוטרינרית, אף לא נושא אחד מצאתי שמצדיק אפילו את המחשבה להסס האם לעבור או לא. ושוב, במידה ויכול להיות, כי יכול להיות, כל מי שעושה טועה, ויכול להיות שבסופו של דבר טעינו, ומה

שכתוב בהסכם לא מתקיים כפי שכתוב – תמיד נוכל לחזור אחורה. ואני אומר יתרה מכך, אחורה למצבנו היום אני בטוח שלא נחזור, אם נצטרך לחזור – נחזור למצב הרבה הרבה יותר טוב ממה שאנחנו נמצאים היום. אבל היום המצב שאנחנו נמצאים בהשוואה לאן שאנחנו הולכים, זה WIN-WIN אבל בצורה מוחלטת. אני אפילו לא מצליח לחשוב במה שיש להסס בנושא. זהו, זה מה שרציתי לציין. תודה רבה.

<u>גב' עדנה וידל:</u> קודם כל, ערב טוב לכולם. אני רוצה לומר קודם כל לכרמל תודה רבה שהוא קיבל אותנו במוצ"ש, את גלעד ואותי, זה היה חשוב לנו מאד. לא שנפתרו בינתיים כל השאלות שלנו, אבל אני מאד מעריכה את זה. וככלל, בכלל אני מעריכה מאד את כרמל, הוא יודע את זה, כולם יודעים את זה, זה לא סוד.

אני רוצה לפתוח ברישא, בנושא הזה של ההאשמות של סירוסים/לא סירוסים, המתות – אני באמת לא מקבלת את זה. אני חושבת שזה איזה שהוא מסע של השמצות. אני בטוחה שהוטרינר הנכבד שיושב אצל כרמל הוא וטרינר ראוי ואי אפשר לבוא ולהטיל רפש בקבוצה שלמה של אנשי מקצוע. זה כמו להגיד – בית חולים איכילוב הוא גרוע ביותר ושם XYZ, ובית חולים תל השומר הוא טוב, או להיפך. אין לי ספק שיש מומחים יותר גם כאן ויש מומחים יותר גם כאן, ועובדים שהם טובים יותר ופחות, ואין מקום לכל ההשמצות, חד וחלק.

אני באה עכשיו להאיר את ההארות שלי וגם את ההערות שלי, וחלק מזה, תסלח לי כרמל שאני חוזרת על הדברים שאמרתי ביום שבת, כי עוד לא באתי על סיפוקי, אני מתייחסת אך ורק להיבט הכלכלי ולהביט של העצמאות של רמת גן. בשום פנים ואופן לא לנושא הדאגה לחיות וההומניות והאחריות. אני סומכת במקום הזה על האיגוד באלף אחוזים ואין לי בעיה להצטרף אליו בתנאים שהם קצת שונים, בדברים שקצת צריך לשנות. באופן כללי, זה שחושבים שרמת גן, כלומר, שאומרים שרמת גן מטפלת נפלא בבעלי חיים, זה כאילו אחלה, אז למה לא להישאר כאילו עצמאיים? כי אני חושבת שלעצמאות יש ערך לכשעצמו, גם בקבלת ההחלטות, גם בהוצאות וגם בשותפויות. דבר נוסף – כולנו בני אדם שחושבים, ואני שואלת את עצמי – למה תל אביב ולמה ערים נוספות אחרות באיגוד של 15 הערים, לא מצטרפים? כי אם זה היה כדאי, תאמינו לי, כולם יודעים להצטרף. אז קודם כל, אם זה היה באמת כל כך כדאי לערים גדולות, אחרות גם היו מצטרפות. בהקשר לזה, אני הייתי מאד רוצה לראות דו"חות כספיים של האיגוד של 2019, לראות שאני לא מכסה לו איזה שהם בורות. אני לא יודעת מה מצבו של האיגוד. אני יודעת

שמצבה של העירייה הולך ונהיה טוב יותר, בזכות ההובלה של העיר הזאת, ואני לא בטוחה שאני רוצה לממן אחרים. גם זה ברור לי שאחרים יושבים על הגדר. מחכים לראות אם רמת גן תצטרף – זה שווה לבוא ולהצטרף. ואם היא לא תצטרף – אז אני לא יודעת, ב-2018 בכל מקרה אני ראיתי הפסדים של האיגוד. לא בא לי לבוא ולממן את האיגוד.

דבר נוסף, אני חושבת שצריך להיות לנו קצת יותר פיקוח, קצת יותר זכויות ופיקוח. קודם כל, במועצה הייתי רוצה שני נציגים, אבל יכול להיות שזה חוק, אז אני לא מתווכחת. אבל הייתי רוצה קצת יותר פיקוח מהאנשים שלנו, מאנשי המקצוע שלנו, על מה שקורה ועל מה שמתנהל, וגם לקבל דו"חות רבעוניים על איך הדברים מתפתחים, על מנת שאנחנו נדע שאנחנו באמת עשינו תהליך כלכלי שהוא נכון, ושלא ויתרנו על עצמאות למען משהו שהוא equal. כי אם זה שווה ולא הרווחנו, לא עשינו בזה שום דבר. ולפי התחשיבים, בכל אופן שאני ראיתי, אז אני לא כל כך בטוחה שאנחנו הולכים כאן להרוויח. אנחנו בדקנו את הקנסות ובדקנו את כל מה שיש, אנחנו זה יום אחד עם עינב, גלעד ואני. להיכנס זה קל מאד, לצאת, בפעם הקודמת,

<u>מר דני גולדשטיין:</u> עדנה, אבל היו הרבה נקודות שצוינו בהן אנחנו מרוויחים ומרוויחים בגדול. אם זה כלביה חדשה, יש המון דברים.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אבל אנחנו יכולים לעשות, דני, כלביה חדישה לבד, סליחה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> דני, ההשקעה היא 100% שלנו, אל תקטע אותה, בדברים גם לא נכונים.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אני לא אומרת דברים נכונים?

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> לא, אמרתי שדני לא יקטע אותך בדברים לא קשורים, כי את הכלביה את יכולה להקים לבד, זה לא קשור להסכם בכלל.

<u>גב' עדנה וידל:</u> זה מה שאני אמרתי.

מר אדם קניגסברגר: תנו לעדנה להשלים. לא להפריע בבקשה.

גב' עדנה וידל: כרגע אני מבקשת להקשיב, וכל אחד יעשה את החושבים שלו ויקבל את ההחלטה. וכל מה שאני אומרת, זה דווקא מתוך הערכה לראש העיר שלנו, ומעבר להערכה גם הרבה סימפטיה אישית. אז אין לי שום דבר שהוא דווקאי.

מה שאני בעצם רוצה להגיד, שאנחנו עלולים פה להפסיד את העצמאות. אני רוצה לראות את הדו"חות הכספיים. אני רוצה לראות שערים אחרות לא תופסות עלי טרמפ. אני רוצה לראות שיש איזה שהוא מינימום של עיקורים ושל פעולות כשם שהם היו עד עכשיו, כי אני ראיתי בהסכם שאנחנו לא נרד בתפוקות שלנו, כלומר, לא נוסיף כסף על מה שמעבר למה שהיינו רגילים. כי אנחנו משלמים במילא את האגרה שלנו. אבל לדברים חריגים, אני ראיתי שהדברים, המושג דברים חריגים לא ברור איפה הוא מתחיל וצריך לבוא ולקבוע אותו. דבר נוסף, וזה באמת לא קשור לכבוד הוטרינר שיושב, אני חושבת, וגלעד העלה את זה גם, שצריך להקים איזו שהיא ועדה, איזו שהיא מחלקה, אנחנו צריכים להקים, שבאה ומפקחת על כל הפעילות הזאת של בעלי חיים ברמת גן שלנו, באינטרסים שלנו, ומטפלת בדברים האלה על מנת שלא נמעד. אני שוב רוצה להזכיר, שאם והיה וראש העיר שלנו יראה שהחתונה הזאת לא מוצלחת, זה לוקח המון המון המון זמן לצאת, ואלה הם דברים, דברים נוספים שהערתי, עינב, אני לא רוצה לעכב את כולם. אבל אני לא בטוחה שכלכלית אנחנו עושים את הצעד הנכון, וזה בא דווקא מתוך הערכה וצריך לבדוק את זה ולשאול את השאלות.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה, עדנה. אני אענה לחלק מהדברים שחשוב לי לענות בדברים שהעלית.

גב' עדנה וידל: סליחה, כרמל, לא שמעתי, סליחה.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אומר, לחלק מהדברים שהעלית אני אענה, והשאר תשלים עינב ככל שהיא תרצה.

שאלה שהעלית שהיא שאלה טבעית – למה ערים אחרות לא מצטרפות, לא ממהרות להצטרף? זה ידוע שטבע הרשויות המקומיות, שכל אחד רוצה את הממלכה של עצמו, אבל לא תמיד מהאינטרס הציבורי. כשהממלכה היא של

עצמך, אז זה המינויים שלך, זה השליטה הישירה שלך, האגו שלך. איך הגענו למחלה הנוראית הזאת שנקראת תאגיד מים לכל רשות? כל רשות קיקיונית – תאגיד מים, ההוצאות על התושבים, והנה עכשיו הולכים רברס ורוצים בכוח לאגד אותם. ובכלל, הפיצול, הפיצול בינינו לבין גבעתיים, למה צריך את גבעתיים בכלל? הפיצול בינינו לבין גבעתיים הוא בכלל פיצול בגוש דן, עם כל מיני רשויות מקומיות קטנות שאין להן הצדקה וזכות קיום עצמאית, מוחזקים על ידי פוליטיקה ואגו, על ידי עסקנות ואגו, ולא נותנים לשלטון המרכזי לאחד. זה ידוע בכנסת ובממשלה, שהפעולה הכי נכונה לעשות זה לאחד רשויות וזו הפעולה הבלתי אפשרית כמעט, האחרונה שניתן לעשות במדינת ישראל. למה? בגלל פוליטיקה ומה שציינו. אנחנו באמת, נדפוק לעצמנו על הכתף, הגענו לכאן, הנהלת עיר חדשה, רעננה, לא מסתכלת על הדברים האלה, לא באנו עם מחויבויות לאנשים, לא באנו למנות אנשים, באנו לעשות מה שנכון, וזה מה שנכון לעשות, ולא אכפת לי שלעיר אחרת תהיה מחלקה והוא יגיד – לי יש וטרינר משלי, ואני מרים לו טלפון. אני יודע להרים טלפון לרפלוביץ. רמת גן יש לה מספיק ביטחון עצמי, גם בגלל הגודל שלה בתוך האיגוד, שזה גם יתרון גדול, המשקל שלנו בתוך האיגוד, וגם בגלל שהם יושבים בתוכנו.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אבל הם לא נתנו העדפות, כרמל, הם לא נתנו לנו העדפות, שום העדפה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> ההעדפות הן מובנות, לא צריך להגיד אותן. גם אי אפשר להגיד אותן. יש מספיק דברים שדאגנו להם בהסכם, אבל יש גם דברים שלא כתובים בהסכם, כמו זה שהם יושבים אצלך, זה מוגדר, זה בהגדרה, זה לא ישתנה אף פעם. הם יושבים אצלנו וזה יתרון אדיר. לא הרי ההצטרפות של רמת גן, לעומת, נגיד קרית אונו זה עוד קרוב, לערים אחרות, או לשוהם, שוהם זה כבר רחוק. אם הייתי ראש רשות של שוהם והייתי צריך לשקול עכשיו אם להצטרף או לא – יכול להיות שהיה לי עוד שיקול לחשוב עליו. אבל אני אומר, היתרון הוא אדיר, ובמקרה הזה לנו יש נסיבות ייחודיות ומיוחדות.

הדבר השני זה להקים כלביה לבד. כל אלה שטוענים להקים כלביה לבד, שיהיו בריאים, ויכלו להקים כלביה לבד בעבר, לא עשו זאת, לא עשו זאת, זה לא קרה. ראשון, שהקימה כלביה, עכשיו אני מזכיר לכם עוד משהו, כל דבר שהוא עסקי, שאנחנו מנסים לנהל, מתיימרים לנהל, נגמר בפיאסקו. בטח דברים שאנחנו לא מבינים בהם וזה ממש נישה. בית קפה במקום הכי מרכזי בעיר אצלנו הפסיד כסף, במקום שאמור להדפיס כסף, עמנואל.

במקום הכי מרכזי, בפריים-פריים, נקודת האפס של העיר, המדרכה הכי לוהטת בעיר – הפסדנו כסף. פשטנו רגל. אותו דבר, אני אחזור אתכם למקומות בפארק הלאומי ולדברים אחרים. מי מכם יודע לנהל כלביה? מי מכם יודע לפקח על ניהול כלביה? להשכיב קומה בבורסה אנחנו לא יודעים, לא יודעים עדיין, מה לעשות? צריך להכיר גם בחולשות שלנו.

גב' עדנה וידל: נכון, אז צריך ללמוד את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: נכון, לומדים את זה.

גב' עדנה וידל: אז גם את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אבוא ואני עכשיו לומד, דיברנו עם ראש עיריית ראשון, הוא אומר לי – קח את הכלביה ממני, אני מפסיד 200,000 שקל עליה כל שנה. אבל היתרון פה לגדל. וזה בכל העולם, דרך אגב, עדנה, בכל העולם. תיכנסי, את אישה מעמיקה תיכנסי לדו"חות של ה-OECD בעניין. כל העולם בהמלצות של ה-OECD שהן מנותקות מפוליטיקה – ללכת לאיחוד טריטוריאלי של רשויות מקומיות, לשיתופי פעולה. לא סתם משרד הפנים לוחץ בכיוון הזה, כי זה מה שנכון לעשות. מונע הרבה ניגודי עניינים מיותרים, מונע הרבה התנגשויות מיותרות בין רשויות, בזבוזי כספים על עורכי דין ואנרגיות ודברים שנתקעים בגלל שיש הפרדה מלאכותית. ביחד זה כוח. אם אתה רוצה, נניח שיש לנו מגפה בעיר, לא כל מגפה חייבת להיות לאומית, יש לנו איזו צרה עירונית, יש לך פה כוח שיודע לבוא, 10 וטרינרים, עשרות עובדים, אתה רוצה לעשות, לא יודע מה, אכיפה, אתה רוצה לתת לזה מבצע חיובי ברמה גבוהה. יש פה גוף גדול שהוא לשירותך. יש פה נושאת מטוסים, לא סירת משוטים. זה יתרונות, אין מה לעשות. נכון שיש את היתרון המזוקק של להחזיק משהו שהוא בשליטתך הישירה ורק שלך. גם זה נחמד לאגו, זה גם לפעמים מצוין וזה גם ענייני.

גב' עדנה וידל: גם אתה יכול לפעול עניינית נכון אבל.

מר כרמל שאמה הכהן: זה נכון. אבל במקרה הזה, לאחר שבחנו וראינו שהגוף הוא יותר מקצועי מאיתנו, ראינו, בדקנו עם ראשי ערים אחרים שאין תלונות על הגוף הזה, הגוף הזה יושב בתוכנו, הגוף הזה רואה בנו לא חבר מן המניין, לא בגלל שיש לנו עיניים יפות, הוא רואה בנו חבר אסטרטגי, עיר שהיא מה שנקרא עוגן בתוך האיגוד. ותמיד, אני לא נכנסתי לזה בדברי הראשיים, אבל מישהו העלה את זה פה, הרברס הוא מאד קל. הרברס הוא קשה לאיגוד. אם אנחנו נפרוש – זו מכה קשה לאיגוד.

גב' עדנה וידל: אבל צריך אישור של שר הפנים, זה לא פשוט.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, את פורשת בשניה. אני אגיד לך אבל מי יחטוף מזה, יחטוף מזה בעיקר האיגוד וזה שמדבר עכשיו יחטוף מזה, כי אני אצא, כמו שאומרים בערבית, "צ'יפס". אני הלכתי עם משהו עד הסוף, האמנתי בו – ונכשלתי. ומותר לי גם לטעות, דרך אגב, מותר לי גם לטעות. לא מדובר פה בדיני נפשות. אני לא מאמין שיש פה איזו טעות של דיני נפשות. אם תהיה פה איזו טעות ביעילות, אם פתאום נגלה שרפלוביץ הוא שחקן הבימה מאד מוכשר והצליח לרמות אותי מכף רגל ועד ראש, במשך שנה וחצי הוא עושה לי הצגה ומרמה אותי – אז יכול להיות. אני לא אלוהים. אבל אני אומר, אין יותר נושא, השקעתי בזה יותר מאשר בהסכם הגג של מיליארדים. זה או שאני יודע להביא דברים, עד עכשיו יש לי את התוצאות, כולל ייעול כלכלי, אני חושב שזה אחד הדברים שהכי בלטנו בהם, שלקחנו עירייה מפסידה כל שנה והפכנו אותה למייצרת עודפים, שיכולה להביא עכשיו, מה אנחנו מצביעים גם מחר וגם היום בהנהלה? העיר היחידה בארץ שמפחיתה ארנונה. תל אביב העשירה לא מעזה להפחית את הארנונה. אנחנו כן יכולים להיות רגישים ולהפחית את הארנונה. למה? כי עשינו פעולות לא פופולאריות שנה שעברה, אבל עשינו פעולות נכונות, עשינו פעולות נכונות. והיו פה אנשים שצעקו לי ואמרו לי – תפסיק, הסוס ימות, כל פעם אתה מוריד עוד קש ועוד קש מהאוכל של הסוס, הסוס ימות. הסוס לא מת. הסוס, להיפך, נהיה שרירי יותר, חזק יותר, מהיר יותר, בריא יותר. ואם לא הקורונה, אני אומר לכם שהשנה היינו מרוויחים לא 14-15 מיליון ₪, אלא היינו מסיימים בעודף של 25 מיליון ₪. אין לי ספק בזה בכלל.

גב' עדנה וידל: אז כרמל, אני מקבלת את מה שאתה אומר, אבל השאלה שלי שוב היא לעינב. בסעיפים שאת הסכמת ואת אמרת נכון לשנות אותם, האם את טיפלת בזה?

מר כרמל שאמה הכהן: ברור, ברור, זה ברור, היא כבר תענה לך. אבל נקודה אחרונה שאני רוצה להשיב לך.

הדבר החשוב, שדרך אגב, נולד בעקבות הפגישה איתך ועם גלעד, אני לא יודע מי הציע את זה, את או גלעד,

גב' עדנה וידל: זה לא משנה, זה אותו דבר.

מר אדם קניגסברגר: זה לא אותו דבר.

מר כרמל שאמה הכהן: דרשתם ועדה מפקחת, מעין פיקוח פרלמנטרי.

גב' עדנה וידל: גלעד.

מר כרמל שאמה הכהן: גלעד דרש את זה, או קיי, דרישה לגיטימית והגיונית ששכנעה אותי, שכנעה אותי. והאיגוד בהתחלה כן רצה, לא רצה, זה כבר מוסכם. ואמרתי, אין לי בעיה שגלעד יהיה יו"ר הוועדה, אמרתי לכם את זה. אין לי בעיה שהוא יהיה יו"ר הוועדה, ואז אפשר לזמן, כמובן לא כל שבוע, לקבוע איזה נוהל, לזמן פעם ברבעון, כמו שעושים בכנסת, שמגיע השר לכנסת ונותן דין וחשבון, גם בכתב, גם בשאלות – כמה המתות עשית? כמה עיקורים עשית? כמה חיסונים? כל הדברים שחשובים ומעניינים. אנחנו הרי חברים גם באיגוד ערים דן לביוב. אנחנו חברים באיגוד דן לתברואה. יש איזו בעיה אצלנו שקוראת כל רגע למנכ"ל של האיגוד ועושה לו חקירות? לא. זה יקרה בגלל ה'עליהום' שהיה פה, לא בגלל שזה סדר הדברים. אבל אין לי התנגדות. מי שרוצה לשים 'שלייקעס' על 'שלייקעס' על 'שלייקעס' – אני בעד, למה? כי אמרתי לכם, הראש האמיתי היחידי שמונח פה על הגרדום זה שלי ושל האיגוד. ולכן, מי שרוצה לשמור עלי בעניינים – אני אשמח, אני אברך אותו. אם גלעד מוכן להשקיע מזמנו היקר לבדוק מסמכים, להזמין מומחים, להזמין תושבים, לשאול שאלות, לפקח – אני אצדיע לו שהוא יעשה את זה, והלוואי ויעשה

את זה. רק שלא נקים את הוועדה והיא לא תתכנס. הלוואי ואני אראה כל רבעון שיש פיקוח של עיריית רמת גן, שצולבים את רפלוביץ בשאלות ומבקשים ממנו נתונים שחור על גבי לבן, בשיתוף ציבור, בשקיפות לציבור, שנהיה דוגמא לכך. זה העניין שלי.

ולגבי ה-רברסביליות, אמרתי לכם, מי שיקבל את המכה זה אני והאיגוד. אבל החזרה היא מאד ברורה, קל מאד להקים מחלקה, מפרסמים מכרזים, משלמים משכורות, אנשים, בטח בתקופה שאנחנו הולכים אליה בשנים הקרובות, אנחנו הולכים לאחוז אבטלה שכנראה ייקח שנים עד שהוא יחזור ל-3% אבטלה. האבטלה הולכת להיות גבוהה מאד בקרב צעירים. הרבה דו"חות, הרבה מחקרים, על אבטלה דו ספרתית בקרב צעירים, בקרב הדור הצעיר, תופעה שכבר רווחת בהרבה מדינות אירופאיות ואנחנו חמקנו ממנה, אנחנו כנראה נצטרף אליה לצערנו עכשיו בעקבות הקורונה, ואין בעיה לגייס כוח אדם.

בסוף אני מאמין שנעשה בקרה בעוד שנה ובעוד שנתיים ונקבל את הדו"ח של ועדת שריר, שיהיו דו"חות שאומרים – המנגנון עובד, השירותים טובים. כי אתם יודעים, אומר לי את זה רועי והוא חכם, רועי אומר לי – אתה יודע למה עכשיו יחסית אני רגוע? לא ששכנעת אותי בכל הטיעונים שהתווכחנו, יש לנו תפיסת עולם שונה, הוא אומר לי – כי ברור לי שאתה לא תרשה לעצמך להיכשל, גם אם תצטרך לשים גרביים מזהב לכל החתולים בעיר. אז גרביים מזהב לא, אבל הם יהיו החתולים הכי מפונקים במדינה.

<u>גב' עדנה וידל:</u> אז רק את הזכות הזאת, באמת, כמו שאתה אומר, כרמל, ואני מאד שמחה שאתה אומר את הנושא הזה של הבקרה, שהוא מאד משמעותי לי, צריך להכניס את זה רק להסכם, שיש לנו את היכולת ואת הזכות לקבל מסמכים.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> גלעד מונה כרגע, בישיבה הזו, להיות אחראי על הפיקוח.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני מבקש עכשיו להתייחס.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> בבקשה, אדם.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> איש לא יחשוד בי שאני מכיר את רפלוביץ או את הוטרינר הקודם. אני לא מכיר אותם. הפגישה שלי הראשונה עם הוטרינריה היתה בוועדת הביקורת. אני רוצה להזכיר לכם שהוטרינריה לא עוסקת רק בנושא של כלבים וחתולים. כל ההתנפלות בדרך כלל היא על הנושא של החתולים והכלבים. הביקורת היתה ביקורת מאד חריפה על אי בדיקת הבשר, אי בדיקה בחנויות, על טיב הבשר שמגיע וכך הלאה. כשאני שאלתי, היתה ועדת ביקורת ואני שאלתי את הוטרינר העירוני – מדוע הוא לא עושה את העבודה כמו שצריך בנושאים האלה? הוא אמר – אין לי כוח אדם. בישיבת המועצה, כשהנושא עלה, אני ביקשתי מראש העיר הקודם, שימנה עוד וטרינר לעיר, כי העבודה לא נעשית טוב. אני חושב שהנושא הזה הוא גם חשוב, אי אפשר לזלזל בדברים שהציבור לא תמיד צועק עליהם. אם אנחנו נקבל בשר פיגולים, כמו שהיה במקומות שונים שנבדקו, זה בריאות הציבור. וזה הנושא שנבדק בעיקר על ידי ועדת הביקורת.

ועכשיו אני רוצה להתייחס לנושא של החוזה. כמו שאתם יודעים, גם על החוזה של המכללה אני עברתי בקפדנות, ותוך בדיקה ראשונית ראיתי שהחוזה גרוע מאד. אני עברתי, כמו שדני ציין, אני עברתי בקפדנות על החוזה עם איגוד הערים. אני לא עורך דין, אבל אני יודע לקרוא היטב היטב. והיו לי שאלות ותמיהות בעניין של החוזה. פניתי ליועץ המשפטי של העירייה ושאלתי אותו שאלות, וקיבלתי תשובה לכל דבר. אני אתן אולי דוגמא: מדוע אנחנו כעירייה צריכים לשלם עבור הפנסיה של עובדים שעבדו בתאגיד לפני 2004? אמר לי היועץ המשפטי – משום שאנחנו היינו חברים עד 2004. כך עברתי סעיף סעיף. היועץ המשפטי ממש מתמצא בעניין, בניגוד, סליחה שאני אומר משפט לא מכובד, בניגוד ליועץ המשפטי הקודם, שכל פעם כששאלתי אותו שאלה לא קיבלתי תשובה ענייינית. קיבלתי במקרה הזה תשובות מאד ענייניות. החוזה מגן עלינו מאד, גם אפשרויות יציאה מופיעות שם. אני שקט לגמרי עם החוזה הזה.

לגבי מה יהיה בעתיד – איש לא יודע. איש לא יודע אם ההתייחסות תהיה יותר טובה או פחות טובה. אבל אני רוצה לומר משהו כללי. נבחרנו לעירייה בשביל לתת שירות לציבור. מי שזכה ונבחר כראש העיר, זה כרמל שאמה. כרמל שאמה השקיע שעות בבדיקה של הנושא. וכמו שאני סומך עליו בדברים אחרים, אני סומך עליו ב-100% במקרה הזה. הדברים לא פשוטים. העליהום על ראש העיר בנושא הזה הוא בהחלט לא במקומו. לא במקומו בכל המובנים. אפילו אם מבחינה כלכלית אין רווח מי יודע מה, אבל אם אנחנו יכולים להגיע לשירות יותר טוב לציבור - דיינו. ואם אנחנו יכולים גם לקבל איזו שהיא תמורה כלכלית – גם דיינו. אבל אני חוזר ואני אומר עוד פעם, במקרה הזה, אם היו לי הסתייגויות לא הייתי מתבייש להגיד. אני אומר את זה בכל מקום, מה שמפריע לי. החוזה הזה לא מפריע

לי. החוזה עם המכללה הפריע לי ומפריע לי עד היום. יש דברים שמפריעים לי. במקרה הזה אני תומך ב-100% בראש העיר ואני מבקש מכל החברים, גם אם יש הסתייגויות, במקרה הזה לתת גב לראש העיר, כי זה חשוב לנו מבחינה ציבורית. תודה רבה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> עינב, ראש העיר אמר שתתייחסי לדברים של עדנה, וחבל שנחזור על עצמנו כשיגיע גם תורי ויהיו עוד דוברים, אם את יכולה להתייחס, כי היו לא מעט דברים שהיא העלתה שראש העיר אמר שאת תגעי בהם.

<u>עו"ד עינב בר-כהן:</u> אני אגיד קודם כל באופן כללי, קצת דיבר על זה אדם, קצת דיברו על זה אחרים, אבל באמת נעשתה עבודה מאד עמוקה – גם עם הגזברות, גם עם היועץ המשפטי, גם עם הגורמים הנוספים שרלוונטיים לכוח אדם. גויסו כל השותפים שרלוונטיים לנושא הזה גם בעירייה, ואני אשמח בגדול, שאם יש איזה שהן התייחסויות כלכליות גדולות לגבי התוכנית עצמה, אנחנו נשמח להציג את הפרטים, אנחנו גם נציג את זה במועצה, אבל עדיין, אם יש למישהו שאלות – הוא מוזמן לשאול. לגבי הנקודות הספציפיות שהעלתה עדנה – היא העלתה פה מעט ממה שעלה, אבל באמת הנושא של הוועדה, הטמענו אותו מבחינתנו בהסכם. אתם תקבלו תיקונים נוספים, כי העבירו חברים נוספים גם התייחסויות, רועי ביניהם. אני מקווה שעד מחר בבוקר, פשוט סהר באירוע משפחתי, אז מחר בבוקר ניפגש על הבוקר יחד עם הגזברות ונעביר לכם את התיקונים שביקשו חלק מהחברים. אז לא הכול מופיע כאן עדיין, אבל זה בהחלט נכנס להסכם. דבר נוסף, זה ה-1,500 עיקורים, זה כבר הופיע לפני זה בהסכם, בנספח ב', אבל היתה פה גם בקשה שלכם וגם בקשה נוספת של רועי להוסיף את זה בסעיף נוסף בליבת ההסכם, זה יוטמע גם כן בפנים, וזה המינימום הקיים על פי, אפשר להגיד, הערכות של 3 השנים האחרונות. צריך להבין שגם זה מאד מאד תלוי כל נושא העיקורים, למי שמכיר קצת, אבל ככל שעוברות השנים זה הופך להיות לכידות יותר פרטניות. אני לא אלאה אתכם בפרטים, אבל יש לזה השפעה גם על הכמות. אנחנו עשינו בכל מקרה איזה שהוא ממוצע ובאמת חייבנו 1,500 עיקורים מבחינת האיגוד.

הדבר הנוסף שעלה כאן מבחינתכם, גלעד, עדנה אמנם לא התייחסה, אבל כן חשוב לי להגיד כי הטמענו את זה, זה הנושא של הכנסות. צריך להגיד, קודם כל, שהנושא של הכנסות היה כבר בהסכם שנשלח לכולכם. אחד הדברים המרכזיים, וצריך להגיד פה קודם כל מילה טובה לשומרוני, שעושה באמת עבודת פיקוח, אפשר להגיד מדהימה ביחס לשאר הפרמטרים

מה שנקרא, שזה הכלבים המשוטטים וצואת כלבים שהיא נשארת מלכתחילה כחלק מההסכם. גלעד, אתה ביקשת ממני חידוד נוסף, שאני חייבת להגיד שברמה המקצועית האיגוד להערכתי היה יכול לסייע לנו בהקשר הזה, בנוסף למה שאנחנו מבצעים, זאת אומרת, מעבר לעובדה שכבר לקחנו על עצמנו את הנושא של שוטטות כלבים וצואת כלבים, שמלכתחילה היה אצלנו במידה ואנחנו היינו פועלים בשטח. מעבר לדבר הזה, ביקשת שהאיגוד עצמו לא יבצע וזה יהיה בבלעדיות מוחלטת, זה גם יוטמע בהסכם החדש. אז כן חשוב לי להגיד את הדבר הזה.

יש משמעות לעניין של הכנסות ספציפיות, כי מדובר באמת בערך בהערכה של חצי מיליון שקלים, ומלכתחילה הכנסנו את זה לקחנו את זה לתוך ההסכם. זאת אומרת, שומרוני ימשיך לבצע את אותה אכיפה. אם אנחנו נשתדרג עם השנים, זו גם אג'נדה של ראש העיר, וגם העניין של ... למי שראה את זה, לא כולם עברו על כל הפרטים, אז שתדעו,

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> נקטעת. מישהו שם לא על mute, יש רעש רקע ואני איבדתי אותך באיזו נקודה פה עכשיו.

<u>עו"ד עינב בר-כהן:</u> אני רק אומרת שהחידוד שלך, רוב האנשים פה לא מכירים את הפרטים, אבל החידוד שלך בהקשר הזה של הקנסות, הכנסנו אותו. הנושא של שוטטות יהיה בבלעדיות של העירייה, ללא סיוע מבחינת המחלקה הווטרינרית. אבל אני גם אומרת, זה היה כבר בבסיס ההסכם ורוב הנושא הזה היה מלכתחילה בהפרדה משאר הנושאים שהם בפיקוח, זה שגם כמות הקנסות שם היא יותר משמעותית מהנושאים האחרים. זה בגדול הנושאים שעדנה התייחסה אליהם.

הערה נוספת, שאמנם הרוב פה לא מכירים, אבל אתה העלית בפני, זה הנושא של הדו"חות הכספיים והנהלת החשבונות – גם לזה יש סעיף נוסף בהסכם. צריך להגיד שזה מותר על פי חוק בכל מקרה, אבל בגלל הבקשה שלך, החידוד שלך, זה גם הוסף בנוסף להסכם.

אלה הדברים הגדולים. יש עוד התייחסויות כלכליות, אז אני אשמח שתעלו אותם גם. נמצאת פה גם הגזברית, שתתן גם היא מענה, כי היא באמת השקיעה הרבה שעות, צריך להגיד, בתוכנית הזו, יחד איתנו. אז אם יהיו עוד הערות מבחינתה, וגם לאירנה הכלכלנית שלה שגם עבדה שעות רבות על העניין הזה, אז חשוב לי גם להגיד תודה להן, וגם שתעבירו להן שאלות נוספות אם יש להם חידודים בהקשר הכלכלי.

עו"ד רועי ברזילי: ליעד, אני יכול לדבר או שיש מישהו לפני?

מר ליעד אילני: בבקשה, רועי.

עו"ד רועי ברזילי: האמת שכמה ימים אני לא נכנס לפייסבוק, אז אני לא יודע מה הולך שם, אבל אני יודע שמתחוללת שם מלחמת עולם, גם עלי, ואני מופצץ מכל הכיוונים. ובשורה התחתונה, אני מסכים עם הניתוח של ראש העיר ל-איך שאנחנו צריכים להתנהג כקואליציה וכהנהלת עיר, וגם לניתוח שלו בהיבט הזה שהסוגיה הזאת, למרות כל הכאב שיש בה והאמוציות והרגשות, גם שלי באופן אישי מפריע, זו לא סוגיה אידיאולוגית של חיים או מוות, זו סוגיה בסופו של דבר עם מחלוקת ניהולית מאד מאד יסודית, אבל היא סוגיה ניהולית, מה נכון יותר מבחינת הניהול. יכול מאד להיות שתהיה לזה השפעה, יש כאלה שאומרים, אני פחות מתעלם ממנה, השפעה על חיים של בעלי חיים, אני פחות מאמין, למרות שהיו לי סכסוכים משפטיים שייצגתי כעורך דין מול האיגוד, עדיין אני חושב, גם רפלוביץ העיד על זה, בסופו של דבר אנחנו נשארנו מיודדים, לא היינו "מכוסחים" ולאורך כל התהליך ניסינו לשמור על ענייניות, ואני חושב שגם שמרנו על ענייניות. אז לא משם באה הביקורת שלי כנגד הכניסה לאיגוד. אני יכול לומר, וזה חשוב למען ההגינות ההיסטורית, שאמנם הסיבה, הרקע לסיבה שבה עזבנו את האיגוד, כולם חושבים שאנחנו יודעים, אבל אולי אנחנו לא יודעים, אבל חוץ מזה, כשהאיגוד נחתם ב-61, הצו של האיגוד נחתם ב-61, החלק של עיריית רמת גן באיגוד, כולל בכספים וכולל בבתי המטבחיים, היה 60% ואפילו יותר מ-60%. בני ברק לצורך העניין וגבעתיים שילמו 20% ו-20%. השיתוף שלנו באיגוד מאז שנת 2003 לא היתה הוגנת. החלק של העירייה היה גדול בהרבה, וטוב עשינו שיצאנו מהאיגוד בשעתו אני חושב. יכול להיות שהיינו צריכים לשפר במשא ומתן את התנאים, אבל לא עשינו את זה. והסיבה שיצאנו מהאיגוד, בין היתר, גם קשורה לחלק הלא פרופורציונאלי שרמת גן השקיעה באיגוד.

שימו לב, חייבים להיות נאמנים לעובדות. אני ערכתי את הבדיקה מבחינה כלכלית, אני עדיין סבור שהכניסה לאיגוד לא תוזיל את הפעילות של המחלקה או את הפעילות הווטרינרית שהעיר צריכה. היא לכל הפחות שקולה ואני הייתי מצפה לראות יתרון בהמשך לאותה תפוקה שלילית פוחתת, אותו ייחוד שיכול להפחית בסופו של דבר עלויות. זה הדבר היחיד שיכול לגרום בסופו של דבר ליתרון. מצד שני, מנגד, מול היתרון הזה של הגודל ושל האיחוד ושל יותר כוח אדם שעובד והכול, הפגיעה בייחודיות שלנו, בשמירה על העצמאות שלנו, היא אדירה. ובשונה מהמצב הקודם,

ששם היתה לנו שליטה של 50% מקולות ההצבעה באיגוד, במצב הנוכחי כפי שאנחנו עומדים לאשר אותו, הקול שלנו הוא אחד מתוך 11 רשויות. עיר כמו שוהם, שיש לה 34,000 תושבים או משהו כזה, שווה לנו. אותו דבר אזור, אותו דבר ערים אחרות. העוצמה שיש לנו בתוך האיגוד היא נמוכה לאין שיעור. המשמעות המעשית של זה, שמה שכתוב היום בהסכם ומה שכתוב היום בצו האיגוד, יכול להשתנות במעמד של החלטה אחת. ועל מה אני מדבר? ששוהם, שהם 34,000 תושבים, הולכים לשלם למעשה 100% מהמכסה, ורמת גן או בני ברק תשלם אותו דבר כמו ששוהם או אזור או אני לא יודע, הרשויות הקטנות משלמות, באיזה שהוא שלב הם יתעוררו ויגידו – רגע, מה אנחנו, פראיירים? רמת גן גדולה פי 5 או פי 6 מאיתנו, למה שאנחנו נמשיך לשלם סכומים כאלה? ובמחי של החלטה הם יכולים להפוך את ההחלטה הזאת, ועם כל הכבוד למעמד שלנו לחתום על חוזה, למעמד של החוזה הזה, הוא יכול להשתנות בהחלטת מועצה של האיגוד.

מה עוד, הסעיף שאנחנו נתלים בו הרבה, זה במקרה של 'פדיחה' ופארסה, שכל העסק הזה לא יצליח והחיבור הזה לא יהיה טוב בסופו של דבר, הצו מפנה אותנו לחוק שקובע איך אנחנו נפרדים מאיגוד ערים. והפרידה מאיגוד ערים מחייבת החלטה של השר. נכון אמר ראש העיר, ואני לא חושב שהוא שגה, המחוז מאד בעדנו, מאד מעוניין שנצטרף לאיגוד. ומהטעם הברור, שהוא רוצה לחסוך לעצמו את כאב הראש עכשיו להקים מחלקה וטרינרית, איגוד חדש במקום חדש, באיזה מקום נפרד. עזוב אותי מכאב הראש הזה, יש לכם שטח, יש לכם מחלקה – תעשו את זה שם, ואני מבין את המחשבה של המחוז. אבל אותה מחשבה תשרת את המחוז, את אותו מחוז, בעוד 5-6 שנים אם נחליט להיפרד מהאיגוד. ולכן, הוא לא כל כך יסכים לחתום על הצו הזה, וזה בדיוק מה שקרה לנו עד עכשיו. מ-2003-2004 למעשה עד שקיבלנו צו סופי לסילוק האיגוד משטח מסובים, זה היה בסוף 2018. זאת אומרת, גם כאשר רצינו לצאת מהאיגוד, לקח לנו כמעט 15 שנה להשיג צו שיורה להם לצאת מהאיגוד. וזה לא משנה כרגע מה נכתוב. כל עוד אנחנו תלויים בהוראות צו שקובעות שהשר הוא זה שיחליט אם אנחנו יוצאים מהאיגוד או לא, אנחנו בבעיה עם ההסכם הזה. אני אמרתי לעינב את הבעיה הזאת. אם יש שתי בעיות מאד מאד קרדינאליות בתוך הסיפור הזה, זה המעמד שלנו כנציג אחד מתוך 11 איש, למרות מה שכרמל אמר, למרות מה שראש העיר אמר על המעמד המיוחד שלנו, שאנחנו לא צריכים לדבר, כן צריכים לדבר. בסוף, כשנגיע לענייני כספים והרשויות יצטרכו להתמודד עם זה, יכולה להיות בעיה.

היו עוד הערות שדיברתי עם עינב לגבי המקרקעין, שהמעמד של האיגוד צריך להיות מאד ברור בהוראות ההסכם מה המעמד של האיגוד

במקרקעין, שלא תהיה לנו את הבעיה שהיתה לנו בפעם הקודמת עם סילוק היד במידת הצורך.

עו"ד עינב בר-כהן: נוסף, רועי, נוסף.

עו"ד רועי ברזילי: אין בעיה. אני אומר כזה דבר, גם, לתיקון ההיסטוריה, אנחנו קיבלנו צו פינוי וסילוק יד מהאיגוד בסוף 2018, בדצמבר 2018 האיגוד היה צריך לצאת מהמקום. זו נקודת הזמן היחידה שיכולנו לממש היתר שכבר היה קיים בתוקף כדי להקים כלביה במקום חדש ומרפאה וטרינרית, אותה מרפאה שעכשיו יכולנו להקים. לצערי נראה לי שההיתר כבר לא בתוקף. היום, כדי להקים מקום כזה, אנחנו נצטרך הסכמה מחדש של הוועדה המחוזית ולהתחיל בהליך של הוצאת היתר, אם בכלל נצליח. להערכתי, האפשרות הזאת, לא רק שהתרחקה מאיתנו, היא מתרחקת מאיתנו גם עכשיו, עוד קצת. ולכן אני בעניין הזה הייתי מאד שמח שזה יקרה. אבל אני מרגיע את הציפיות, גם שלי וגם של אחרים בעניין הזה. אני מקווה שאני אתבדה ועדיין ניתן להוציא את ההיתר הזה באיזו שהיא צורה, אבל קשה לי להאמין.

לסיכום, אני אומר, ואני חוזר על הדברים שאמרתי בהתחלה, אני אצביע בסוף בעד. אם אתם שואלים אותי אם אני שלם, אם אני חושב שההחלטה נכונה – אני חושב שההחלטה שגויה, במקום שבו אנחנו נמצאים. בהוראות ההסכם הזה, עדיין, אני לא ראיתי את השינויים שעינב הכניסה, אם היא הכניסה, הוראות ההסכם הזה לא מפשטות את תהליך היציאה וגם עלולות לעורר חשש אצל הערים האחרות ושינויים תכופים שיחולו בהוראות ההסכם. ואני חושב שהם שינויים שיכולים להיות, שאפשר להסדיר אותם באמת בהגינות, אם השר בעצמו לא יתערב בשיקול הדעת הזה.

בסיכומו של דבר, אני אצביע בעד כי אני חבר קואליציה ואני חושב שמה שכרמל הצביע עליו קודם גובר לצערי, גובר, לא לצערי, אבל גובר על עמדתי כרגע. אבל עוד פעם, אני עושה את זה שלא בלב שלם, מתוך הרבה ביקורת, ואני עם הרבה היכרות של תאגידים משותפים, והחסרונות והפגיעה בעיר שיכולה להיגרם כתוצאה מזה. אני בעצמי נלחם עכשיו בעניין כזה באיגוד ערים אחר. זהו.

גב' עדנה וידל: מזדהה איתך.

מר כרמל שאמה הכהן: רועי, אני רק רוצה להעיר, אני מסכים עם כל מה שאמרת מבחינה, בוא נגיד, עובדתית, לא בזווית ההסתכלות. לפחות אתה מחובר לעובדות. העיר רמת גן חברה בהרבה איגודים ובחברות שיש לנו קול שווה לערים וישובים קטנים יותר.

עו"ד רועי ברזילי: באיגוד ערים לסילוק אשפה, לנו יש 2 קולות, לתל אביב יש גם יותר קולות, ולערים אחרות קול אחד. ברשות נחל הירקון יש לנו 2 קולות, בעיקרון, למרות שעכשיו זה ככה אחרת. לא יכול להיות שהיחס של אזור, שזו עיר של עשרים ומשהו אלף תושבים יהיה שווה ליחס שלנו בהצבעות. אני מזכיר לך שכל הצבעה דנה בשירותים, בהרבה דברים שיכולים להשפיע עלינו. אז אני אומר, המאזן הזה הוא לא הגיוני, הוא לא סביר.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אומר שבכל הגופים האלה שמאגדים רשויות, חריגים מאד, אם אני מנסה להיזכר, שעובדים על הצבעה יחסית לפי הגודל. זה עובד לקול אחד לכל רשות ברוב המקרים. כך זה דרך אגב אפילו בוועדה המחוזית, זו ועדה שיושב שם ראש רשות של כפר שמריהו, 3 בניינים במרום נווה בערך, בוא נגיד, והוא מצביע כמוני וכמו חולדאי, וקולו נספר אותו דבר. בין רשויות וגם בין מדינות זה כללי הצבעה ושותפות מקובלים, זה לא דבר חריג. יש מקומות שמגיבים כמו מועצת ביטחון, שבו לגדולות באמת נותנים איזו זכות וטו על נושאים מסוימים. אבל בסך הכול, בפועל, אם האיגוד,

עו"ד רועי ברזילי: ... לתל אביב יש 6 קולות. ברשות נחל הירקון יש להם 2 קולות. בפארק אריאל שרון לתל אביב יש 2 קולות. אני אומר, אנחנו חיים באותו אזור. אני חושב שהיחס מעוות, הוא בעייתי.

גב' עדנה וידל: נכון, יש פה עיוות.

מר כרמל שאמה הכהן: בכל האיגודים האלה, דרך אגב, יש גם הבדל בין חברות וולונטרית, לבין חברות מכוח החוק, לבין גופים שהוקמו מכוח החוק בצורה כזו או אחרת, שגם הגוף המנהל שלהם, הדירקטוריון שלהם הוגדר בחוק. אלה דברים שונים לגמרי. אבל זה לא חריג ואין פה מה שנקרא שום 'פראייריות' שאנחנו נכנסים לגוף שמנהל משהו שהוא אמור

להיות בקונצנזוס. הניהול של הגוף הזה, כל עוד הוא מתנהל באופן בריא, אמור להיות בקונצנזוס. אם יבואו כמה ראשי ערים קטנות וישתגעו איזה בוקר וינסו להעביר איזו החלטה הזויה – יש את האיזון ממול שהם עלולים למצוא את עצמם לבד, וזה הסיוט שלהם. הרי בניגוד אלינו, שלנו יש את האופציה תמיד לחזור למחלקה עצמאית פנימית שלנו, בוא נגיד, לגני תקווה אין את זה. אני לא יודע מי עוד שם באיגוד מהקטנים. אין להם את זה. אז גם, מה שנקרא, השיגעון, גם לא מדובר באנשים משוגעים. אבל נניח שיבואו פתאום עם איזו קונספירציה לשדוד אותנו. כי מה שאתה מתאר או מה שמעלים פה חששות, זה שיבואו רשויות מקומיות וינסו להתנהג כמו נוכלים בדירקטוריון ולהפיל עלינו עלויות לא שלנו,

<u>גב' עדנה וידל:</u> לא, שיהיה להם אינטרס שונה כאילו, שהם יכולים להצביע ברוב כשיש להם אינטרס שונה. והשאלה כאילו, מה מונע מאיתנו לשלוח 2 נציגים למועצה של האיגוד?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> זה כבר יוצר מתח בין הרשויות. כשרשות של 30,000 איש משלמת כמו רשות של 160 או 220 אלף איש, מתי שהוא זה יתעורר. מישהו יגיד משהו על זה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> רועי, הכלל הזה דווקא נותן לך יתרון מובנה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> נכון, נכון, אני לא אמרתי שלא. אנחנו מרוויחים מזה. אבל מתי שהוא זה יעיר אותם.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> כל פעם שאתה נעמד אני פוחד. למה אתה נעמד כל פעם כשאתה מדבר? או קיי, מיצינו את הנקודה ואני מעריך מאד. אני יודע, היו לנו עשרות שיחות, לצערי, עשרות שיחות, גזלת לי זמן יקר מחיי על הנושא הזה, זמן יקר מחיי, אתה האיש שצרך ממני הכי הרבה שעות תשומת לב עם בלבולי המוח של הוטרינריה, שחזרו על עצמם, כי הרבה פעמים חזרת על עצמך. אבל אני באמת מעריך מאד שבסוף אתה יודע להיות מספיק גדול להגיד – אני לא מסכים עם זה, אבל אני הולך עם זה כי אני מבין שאני חלק מקואליציה. יש כאלה שלפעמים מתבלבלים לחשוב שאתה יוצא קטן. לא, זה להתגבר על האגו, זה לדעת להגיד מול אנשים – אני יודע בדיוק מה מקומי. אני זה לא כל העיר והעיר זה לא אני, אלא אני

חלק מקואליציה. וזה חלק מהגדרה של קואליציה – אני משיג כי אני גם יודע לוותר. ואין ספק שעל הויתור הזה, פעם אתה מוותר, פעם אני מוותר, פעם עדנה מוותרת. אין דבר כזה קואליציה, אולי רק בבני ברק, לא, גם שם אחד צריך לוותר לשני לדעתי, יש ביניהם גם ויכוחים. אין קואליציה שיכולה להתנהל בעיר רמת גן שלא אתה מוצא את עצמך מעת לעת מצביע לדברים, אמרתי, לא חלילה פליליים. אם מישהו היה בא פה, אני לא מדבר על ההכפשה, ומסביר את תיאוריית הקונספירציה שיש לי שם איזה אינטרס של נדל"ן, לי או למי ממקורבי, אז הייתי אומר – כן. זה חברי קואליציה לא מצביעים, גם אם הם מאד אוהבים את ראש העיר, גם אם הם מאמינים בראש העיר, גם אם ראש העיר יביא משהו שבעקיפין הוא גם טוב לעיר. יש פה משהו מאד מסריח פלילי – זה קו אדום, לא מצביעים גם אם כל האמונה נמצאת וכל הרצון הטוב. אבל מבחינת תפיסת עולם, מבחינת ניתוח כלכלי שאין פה, הרי יש לנו גם את הגזברית, גלית, שהיא נמצאת כאן, ואני עודכנתי שהיא נתנה חוות דעת שתומכת במעבר, אז אם הגזברית, שהיא היועץ הכלכלי הבכיר והסטטוטורי שאמון על כספי הציבור בעיר, אומר – אני מאמינה בעסקה הזו, אז בואו, קצת כולנו גם צריכים לראות איפה זה. ראש העיר מאמין בזה, שאני גם אחראי, מה שנקרא, בניגוד לאחרים, בחיוב אישי, או החיוב האישי שלי הוא הכי מוגבר ואני תחת זכוכית המגדלת הכי גדולה, תחת מיקרוסקופים. ובאה הסטטוטורית שומרת הסף של הכספים ואומרת – אני תומכת. ובא היועץ המשפטי ואומר – אני תומך. ובניגוד ל-90% משאר המצביעים, אלה אנשים שליוו את התהליך מקרוב, מילה מילה, פסיק פסיק, סעיף סעיף, ישיבה אחר ישיבה, יש לדברים האלה משקל. אז אני אומר, זה לא שמקפלים מישהו, זה לא שמכניעים מישהו, זה נכון בקואליציה להילחם בפורום הפנימי עד הסוף, לשכנע, לנסות לשנות, ודברים השתנו גם ברגעים האחרונים, עובדה שדברים השתנו. גם האיגוד גילה גמישות וגם אנחנו גילינו גמישות ובסוף יש פה תוצר שהוא טוב, שלא כולם מאמינים בו ב-100%. אבל אני אומר, ימים יגידו.

אני רק מבטיח למי שהלין בפני שאני טועה, שהיה ויתברר שאני טועה, בפעם הבאה שיהיה לי ויכוח דומה איתו, אני אהיה הרבה יותר, מה שנקרא, צנוע ומתחשב בדעתו, כי אנחנו גם מפיקים לקחים. אבל אני ב-99% בטוח, כמו במקרים אחרים, ורבים יותר המקרים בשנה וחצי שחלפו, יודעים פה האנשים, כל אלה שנמצאים ב'זום' הזה, שאמרו – ראש העיר, לא הסכמנו איתך באותו רגע, היום אני מודה שאתה צדקת. מה לעשות, זה חלק מזווית הסתכלות יותר רחבה, מניסיון, מדברים אחרים, ושאתה חי יותר את הדברים. אבל אני אומר, גם טעיתי בשנה וחצי האחרונות, אני גם אטעה בשלוש וחצי השנים הבאות. פה, משום מה, אני אומר באמת,

העמקתי, נזהרתי, בחנתי, הפכתי, חפרתי, לא יודע כמה מכם, הלכתי עם הסוגיות שלי לתוך הכלביה, דיברתי עם ראשי ערים אחרים, דיברתי עם רפלוביץ, דיברתי עם כולכם הלוך חזור. דיברתי עם מאות תושבים, לא עשרות תושבים, מאות תושבים חפרו לי את המוח בעניין הזה, מאות – לא מצאתי אף אחד, ככל שיותר העמקתי ככה הביטחון שלי הלך והתגבר, שזה הדבר הנכון לעשות.

אבל בשורה התחתונה, התחלתי את כל הנאום הארוך הזה בשביל להגיד לך, רועי, שאני מעריך אותך מאד מאד, כי אני יודע כמה אתה חושב שאני טועה. אולי קצת פחות, אחרי כל השיחות שלנו, אבל עדיין אתה חושב שאני טועה ועדיין אומר – אני אקבל, מה שנקרא, את עמדת הרוב. זו גדולה וזו דמוקרטיה לשמה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אחרי הנאום שלך קשה להתייחס. בדרך כלל המנהיג מסכם, אבל עכשיו סיכמת באמצע, אתה מקשה על הזה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אני לא יכול לסכם לפני שיו"ר ועדת כספים לא אומר את דברו.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני חייב להגיד לך, אני יושב עם המחשב, הבן האמצעי שלי אכל פה ארוחת ערב והוא פתאום אומר לי – אבא, אמרו ועדת שריר, מה זה? אמרו את שם המשפחה שלנו. אמרתי לו – לא, לא, התבלבלת, זו טעות.

אני רוצה כמה דברים, אחד – טיפה אני אתחיל דווקא מעצם העניין, כמה דברים טכניים שכבר העליתי, אבל חשוב לי להעלות אותם לפרוטוקול פה, ודווקא אני אעבור על הדברים הטכניים הקטנים, וטוב שד"ר רפלוביץ נמצא. הדברים מהותיים, ואמרנו לך את זה גם בדיון, גם עדנה העלתה את חלקה, גם בדיון הפנימי שלנו וגם בדיון עם עינב אתמול, הם נקודתיים. ואחר כך אני אגיד משהו הרבה יותר גדול בכלל בהקשר של הדיון הזה, שחשוב לי להגיד לאור הדברים שאתה אמרת, והדברים שגם אדם ורועי וחלק מקודמי אמרו.

אחד – אני שמח על ועדת בעלי חיים, היא לא צריכה להיות ועדת שריר, אבל היא ועדה חשובה שנאמרה, שאגב, אנחנו קשובים לרחשי ליבו של הציבור שחושש ממסע ה'גוועלדי' הגדול של האסון הגדול שקרב ובא בהחלטה הזאת. אני חושב שבין אם היא תתקבל ובין אם לא, על אף שסביר

שהיא תתקבל, בטח לנוכח הדברים שלך גם בהנהלה, הרי שגם אם לא וגם אם כן, נכון שתהיה לנו ועדה כזאת. אם יש לנו כל כך הרבה בעלי חיים וכל כך הרבה כספים מושקעים בזה במהלך השנה, כדאי שתהיה לנו איזו שהיא ועדה שתפקח ותראה שאנחנו עושים את הדברים כמו שצריך.

כמה מהדברים שהעליתי ואני יודע שהאיגוד לא אהב, אבל תפקידי לא למצוא חן בעיני האיגוד, אלא להגיד מה הדברים שבעיני טובים לעיר כדי להיכנס להסכם הזה, והדברים היו, אמרתי מספר, אני לא אגיד אותו עכשיו כי יכול להיות שהמספר עשוי להרוס את הרעיון, אז אני לא אגיד את המספר, אני אגיד את המהות, וזה שיהיו לנו, אחד – וטרינרים ייעודיים לעיר רמת גן בתוך האיגוד, שהם יוגדרו ככאלה, לפחות לשנתיים הראשונות. אני ביקשתי שגם חלק מהעובדים, ועשיתי סקירה עם עינב, בסוף מדובר בסך הכול בכ-3 עובדים כרגע שאנחנו נצטרך במחלקה, שיישארו עובדי עירייה למשך שנתיים, בכדי שאם וכאשר בפרק הזמן הזה נחליט שהיתה פה בעיה או ההחלטה היתה הרת אסון, בקלות נוכל לחזור למקום שבו אנחנו נמצאים. ונכון שקל לגייס, לכאורה קל לגייס עובדים חדשים, אבל יחד עם זאת, קשה לגייס עובדים מנוסים בתוך המחלקה העירונית, עם הניסיון והידע שנצבר. אל לנו להקל ראש בהם, גם אם חלק מהדברים הם לא עושים בצורה הכי היי-טקית שיש, בסוף הם מכירים את התהליך ואיך עושים. והמחלקה הזאת, סך הכול כרשות מקומית אנחנו בגדול מרוצים ממנה מזה 16 שנה. ולכן אני חושב שאלה, א', שתי נקודות מפתח כדי לאפשר לנו גמישות לעתיד. חלק מהדברים האחרים, כמו שמירה על כמות מינימום של עיקורים וסירוסים, שהיא גבוהה במעט ממה שהיה לנו נהוג עד עכשיו, צריך לראות שזה נכנס ולהבין גם כשמציגים לנו את המספרים ובטח מחר במועצה לכלול את זה. כי אם זה עולה 200 שקל לעיקור או סירוס, ועשינו עד היום 1,500 או 2,000 בשנה, אז אנחנו צריכים שיהיה רשום. אגב, ד"ר רפלוביץ, בהמשך לשיחה שלנו במוצ"ש, הממוצע שלנו ב-3 השנים האחרונות הוא באזור 1,500. בשנה האחרונה 1,200 ולפני שנתיים וחצי קרוב ל-2,000. אז ככה שלא היינו רחוקים מהמספרים שדיברנו. אני חושב שדיברנו, וד"ר רפלוביץ מסכים לזה, נקרא לזה כתגובה למסע הכפשות, ובאמת, אני חושב, פגיעה בשם מקצועי של אדם זה כמו להגיד על רופא שהוא מעדיף להרוג את הפציינט מאשר לטפל בו, ככה אמרו על האיגוד. ואני שמח שגם האיגוד וכמובן ראש העיר שכמובן אין לו אינטרס נגד זה, מסכימים שאחת לרבעון תינתן לנו, ממש יינתן דיווח, לא על המתות חיות בריאות, כי זה ברור שאסור שיקרה, אלא בכלל על כלל ההמתות, כאשר הוועדה תוכל לזמן לתוכה איש מקצוע וטרינר שיבחן ויוצג לנו המצב שהיא הגיעה בו, הטיפול שנעשה לה ובסוף ההחלטה על ההמתה, כדי לראות, אתם יודעים, אם 80, 70, 50, 60 אחוז מהמקרים יש הסכמה

אז קל. אם פתאום יש 90 אחוז שאנחנו רואים שיש פה איזו שהיא בעיה, אז נדע להציף אותה. כמובן שלא ב-100% יש הסכמות מקצועיות.

אני חושב שחייבים לעגן בהסכם, ראש העיר, אמרתי את זה לעינב אבל אני לא חושב שזה עלה בשיחה איתך ועם ד"ר רפלוביץ, חייבים לעגן מספר מקסימום שמעליו עיריית רמת גן לא משלמת. גם אם, לא יודע, נידרש ליותר עיקורים או יותר סירוסים, זה לא משנה. יש דלתא שבה יש את המינימום שאנחנו משלמים עליו, יש את ההמשך שאנחנו משלמים פר שירות, ויש מקסימום, שאם עברו אותו והיתה לנו איזו קטסטרופה עירונית והיינו צריכים יותר שירותים, כשעברנו אותו, אנחנו ממשיכים לקבל שירותים, אבל לא חצינו את המקסימום. אחרת אנחנו יכולים להיכנס לבור בלי תחתית, שיתחבר לנקודה הבאה שאני אדבר עליה אחר כך, אבל זה הסיכון באיגוד הפסדי, כמו שהוא היה ב-2018, ואני לא יודע לגבי 2019 כי לא הוצגו לנו הדו"חות. אני חושב שזה 'סופר' קריטי, הדיווח על הפעילות הזאת שיינתן לוועדה צריכה לדבר גם על מדדים שממש ייקבעו. וטוב עשתה עינב, אני לא חשבתי שצריך להיכנס להסכם, אבל טוב עשתה עינב שזה נכנס להסכם, כדי שלאיגוד שהיום, עוד פעם, כשאנחנו מתחתנים אז כולם אוהבים והכול טוב, גם אם לצורך העניין ההורים או האחים, במקרה הזה הציבור, חלקו לא אוהב את החתונה, אבל אם יהיה לנו את ההסכם טרום נישואין הוא יעזור לנו. ובהסכם הזה, טוב שנכנס להסכם הזה גם הסיפור של הדיווח על הפעילות, כולל עינב, שייכנס שם שהוועדה תקבע את המדדים שיוצגו, כי אחרת לא יהיו לוועדה שיניים מול האיגוד, וברגע שזה בתוך ההסכם אז זה מהותי.

מה שאמרתי, שטוב עשתה עינב שאת הרעיון הזה שדיברנו על דיווח, שהוועדה קודם כל נכנסה להסכם. בהתחלה חשבתי שזה עניין פנים עירוני והוא לא מעניין את ההסכם וזה לא מענייננו של האיגוד. אבל במחשבה לאחר מכן, אני חושב שטוב עשתה עינב שזה נכנס, כי אני חושב שזה מעגן את מיקומה של הוועדה ומהותה מול האיגוד וגם מול היכולת שלו לדרוש מהאיגוד לתת דיווחים על פעילויות ואיכות מדדים שהוועדה תקבע שהאיגוד צריך להציג. הייתי שמח להכניס את זה לתוך ההסכם.

אני חושב שדיברנו, עינב, שההסכם והנספחים לא דיבר על הוטרינר, רק על כונן עירוני בסופשבוע, וגם צריך לדבר על וטרינר כונן. אני חושב שצריך להכניס מינימום של בדיקות של מזון מן החי, כי עוד פעם, אני לא רוצה להגיד אם זה נכון או לא נכון, אבל לאור החששות שהעלו בפני, מחשש שמא האיגוד לא יבצע מספיק בדיקות ביחס למה שמבוצע היום, ועוד פעם, אני לא יודע להגיד כי אני בטח לא בדקתי לא את הוטרינר העירוני ולא את וטרינרי האיגוד, אין לי את היכולת ואת הכלים, לקבוע מינימום של

בדיקות שנעשו, קל מאד לבדוק מה המינימום שאנחנו ביצענו בממוצע של ה-3, 4, 5 שנים האחרונות ולדרוש את המינימום הזה.

בנוסף, ואמרתי, אבל אני לא יודע אם זה נכנס, באותו הקשר, לאסור על האיגוד, וזה צריך להיות כתוב במפורש, לתת שירותים ולגבות תשלום עבור שירותים מגופים פרטיים. שלא יהיה מצב שגופים פרטיים יכולים לממן לאיגוד, אם זה וטרינרים ואם זה שירותים מסוימים, כי זה פתח לניגוד עניינים מאד בעייתי ואסור שזה יקרה.

והדבר האחרון שאני אדבר עליו תיכף בדבר הכללי, אבל הזכיר את זה גם רועי, אני מסכים חד משמעית שאנחנו היום ללא ספק, אני לא יודע אם סם החיים, אבל בהחלט זריקת עידוד משמעותית שבלעדיה אין לאיגוד, אני דיברתי לפחות עם 3 ראשי רשויות שקשורים לאיגוד, ששוקלים להיכנס לאיגוד, עם שני מנכ"לים ועם סגן ראש עיר, והם כולם אומרים שאם אנחנו לא ניכנס הם לא יכנסו. ולכן, בעיני ברור שאנחנו צריכים להיות מובילים באיגוד. בלעדינו אין באיגוד, לנו עדיין תהיה מחלקה, בין אם ניכנס לאיגוד ובין אם לא, עדיין יהיו לנו שירותים. ואם אנחנו נותנים את סם החיים הזה, ויכול להיות שאנחנו מקבלים הרבה, תיכף אני אדבר גם על המהות, אבל אין ספק שצריכה להיות הובלה שלנו באיגוד. זה בעניין הזה שהוא בעיני מהותי מאד.

אני חושב שמעולה, עינב, התיקון הזה בנושא ההכנסות, כי הוא 'סופר' משמעותי, שהקנסות בעקבות כלבים משוטטים ושאר חיות כאלה ואחרות, שנאמדו בלמעלה מ-500,000 שקל בשנה, 553,000 שקל בשנה ב-2019, טוב שזה נשאר בעיריית רמת גן. זה היה עוול אני חושב אם לא.

(עו"ד עינב בר-כהן מדברת – נשמעת מקוטע)

<u>גב' עדנה וידל:</u> עינב, לא שומעים אותך טוב.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> עינב, את מקוטעת, אבל הסכם שנשלח לנו, כלבים משוטטים זה 'כל הקודם זוכה'. ההסכם הוא 'כל הקודם זוכה'.

<u>עו"ד עינב בר-כהן:</u> לא, ממש לא. אז אני רוצה לחדד את הנקודה הזאת, כי חשוב שיבינו גם את ההקשר הזה.

הסיפור הזה של כלבים משוטטים, נעשתה עליו עבודה עוד בשלב מוקדם, יחד עם הגזברות ויחד עם שומרוני, שזיהינו שם את הפוטנציאל של הקנסות ודרשנו להעביר את כל הנושא הזה לעירייה.

עו"ד גלעד שריר: אבל, עינב, בהסכם,

עו"ד עינב בר-כהן: תן לי לסיים, גלעד.

עו"ד גלעד שריר: אבל יש לנו הסכם, מה זה משנה מה דרשנו? בהסכם זה אצל מי שמטיל הקנס וזה הראשון שמגיע.

עו"ד עינב בר-כהן: באותו עניין, לגבי הסיפור של הכלבים המשוטטים, צריך להבין רגע את שרשרת האירועים. כשמגיעים לכלבים משוטטים, ברוב הפעמים זה, מה שנקרא, בעל הכלב שנמצא באזור ושחרר אותו בחצר מסוימת, זה רוב המקרים של פעילות הקנסות. במקרים האלה, לצורך העניין, זה הפקחים שלנו שנמצאים בשטח ונותנים לו את הקנס באופן מיידי. במקרים נוספים שיכלו להיות, זה המקרים שבהם מדובר בכלב משוטט שלא יודעים מי הבעלים שלו, ואז באמת יכולה להיווצר איזו שהיא בעיה. מדוע? כי הכלבנים היום צריכים לעבור לצורך העניין לאיגוד. לכן הוגדר בתוך ההסכם נקודה ספציפית, שבה אם הפקח שלנו מזהה את אותו כלב ומגיע כלבן מהאיגוד, זה עדיין נשאר כקנס לתוך העירייה. זה רוב הקנסות, אני שמה את הדבר הזה. הדבר היחיד שיכול היה להיות בהקשר הזה, זה עוד שני פקחים של האיגוד שאמורים לעבור במסגרת (נשמעת קטוע). מלכתחילה, כל העניין של ההכנסות מהשוטטות ומצואת כלבים נשארה אצלנו. צריך להגיד את זה בצורה ברורה, כי זה היה חשוב מאד בהסכם הזה. אתה יכול להמשיך, גלעד.

עו"ד גלעד שריר: אני אומר, עינב, לא טפחתי לעצמי על השכם ולא קראתי לוועדה ועדת שריר ולא אמרתי אם בזכותי זה נכנס או לא. אמרתי שזו נקודה חשובה וכל הכבוד שזה שונה. אני חושב שגם לגבי חיות גדולות יש שם עוד איזה 30 ומשהו או 40 אלף שקל הכנסה בשנה, צריך להשאיר את זה בידי העירייה, בייחוד שהסעיפים נכון להיום אומרים שההליך המשפטי של הטיפול יהיה על חשבון העירייה.

אבל אני באמת לא רוצה להלאות את כולם כי אני רוצה להניח שכולם קראו והעירו על הדברים המהותיים. אני כן חושב, ראש העיר, שטוב יהיה אם בנושא הכלביה יהיה שלב ביניים, מחלוקת חמורה, כי המהות שלה היא

פרופר כספית, אם תוכלו ב-24 השעות שנותרו לעשות אחד מהשניים. ראש העיר, אתה שומע? לא. אבל עינב, דרכך לראש העיר.

מר כרמל שאמה הכהן: אני שומע, מקשיב לך.

עו"ד גלעד שריר: אני חושב שעניין הכלביה, יש עליו השגה מאד מהותית, נגיד במילה שכולם יידעו – החוק אומר 37 שקלים ליום לתא, 18 תאים היום מושכרים לאיגוד ב-100,000 שקל. מי שיעשה את המתמטיקה יראה שזה קצת פחות מחצי מחיר מהחוק. יחד עם זאת, האיגוד לא גונב אותנו, זה מבוסס על שמאות מוסכמת וזה בסדר, כי בסוף יש מחיר שהאיגוד גובה וגם יש לו עלות של תפעול. אני לא בא להגיד משהו מנותק מהמציאות. יחד עם זאת, ראש העיר, לי נאמר לפחות ולא קיבלתי תיעוד לזה, חוץ מזה שאמרו לי שברעננה זה עובד אחרת, אבל רעננה היא בכלל חלק מאיגוד אז זו לא תשובה נכונה או מספקת. אם יש לנו תיעוד מעוד עיר או שתיים שבהן מופעלת כלביה עירונית, עם פלוס מינוס 35-40 מקומות, כמו שיש אצלנו, שהיא הפסדית או שהיא לא יעילה כלכלית, אני אשמח. כי אם לא, אני חושב שהחלופה השניה, ראש העיר, היא להגיד, וזה אני חושב שחשוב שגם ד"ר רפלוביץ ישמע וגם אתה, אם המצב הוא, אין לנו תשובה חד משמעית שזה לא עסק רווחי, אז אני מניח שגם ד"ר רפלוביץ ישמח להוציא עסק לא רווחי מידיו ולשלם על השכרת כלוב בכלביה והכלביה תישאר בניהול העירוני. עדיין את שירותי הוטרינריה כולם, כולל הכניסה לאיגוד, לא אמורים לפגוע בהם, אבל הכלביה תישאר של עיריית רמת גן, גם התפעול שלה. אני אומר, בעיני זה שתי חלופות שצריך לבחון.

מר כרמל שאמה הכהן: גלעד, קודם כל, אנחנו הכנסנו להסכם את המנגנון של ההשכרה של הנכס, שבו רמת גן בהגדרה מרוויחה. למה מרוויחה? כי אם אתה עושה שמאות אמיתית ואתה יכול לבחון את השמאויות שנעשו פה בשנה וחצי האחרונות, ולא סתם תקציב הפיתוח שלנו גדל דרמאטית, כי אנחנו ממצים, כמו שראית, השבוע פרסמתי, היתה לי שמאות לגבות 8.40 שקלים, גבינו 480,000 שקלים במקום השומה הזאת. וזו דוגמא אחת. אנחנו יודעים היום, גם גלית עוברת על שמאויות, זה גם עובר את העיניים של נורית באגף נכסים, גם חן גינון, כל שמאות שהיא לא איזוטרית, עוברות פה כמה עיניים מאד מקצועיות וחסרות פשרות, אנחנו לא רואים אף אחד בעיניים. אנחנו ממצים גביה של כל שקל.

לא סתם אנחנו יודעים לתת לתושבים היום הרבה יותר. אז מהבחינה הזאת זו האופציה המועדפת עלי. אבל אני אומר, בנוגע לנדל"ן, אלה הכול דברים שעוד אפשר לשנות עוד לפני שנתקדם. כלומר, גם אחרי שמחר היא תעלה במועצת העיר ואפילו בהסכם, אני בטוח שאם נבוא אחרי זה לרפלוביץ ונגיד לו – תשמע, העיר רמת גן זיהתה טעות, אנחנו רוצים אנחנו לנהל את הכלביה – אני בטוח שנוכל להגיע איתו להסכמות בעניין הזה. דרך אגב, לגבי כל סעיף. כל סעיף, ההסכמה ביניינו שאם זיהינו פה איזו טעות בהסכם, גם לוקח זמן הרי עד שניכנס לאיגוד, מהרגע של ההצבעה מחר יש לנו לפחות עוד כמה חודשים ארוכים עד שנהפוך להיות באמת חברים באיגוד. אם יתגלה איזה משהו ואם נרצה לחדד משהו. אני זיהיתי ואני חייב להגיד, בשנה וחצי שחלפו, וד"ר רפלוביץ, על אף התדמית המאד נוקשה שלו והמאד קשוחה שלו, אדם קואופרטיבי, מבין עניין, מבין שהוא לא לבד בעולם, מבין שהחיים הם דו-סטריים, מבין שגם הוא צריך לעמוד על שלו ולכן גם לוותר, מבין את האילוצים של הצד השני עד קצה גבול היכולת שלו שהוא יכול להבין. כלומר, כן ראיתי בו פרטנר שנוכל, מה שנקרא, בשותפות, שכל רגע שולפים את ההסכם, זו שותפות בהגדרה לא בריאה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> א', אני מקבל, ראש העיר, אין לי כל כך הרבה שעות ד"ר רפלוביץ כמוך, סך הכול שעה, שעה חצי. ואני גם, אתה יודע, כשאומרים על מישהו,

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> הרי אני עכשיו הולך פחות או יותר טיפה לזוז הצידה ולהיות מסביב, ואתה ורפלוביץ, אתם הזוג שמתחתן בעצם, לא אני מתחתן איתו.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אז אני מודה לך על השידוך, קודם כל.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> את זה שהבן שלך לא ישמע, הוא ירוץ לספר לאמא.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> כן, כן, אבל הלכתי לחדר שלו, כדי להיות בשקט עם הרשת כמו שצריך.

א', אני מבין ואין לי באמת כל כך הרבה שעות ואני גם, כמוך, או שלא כמוך, כי לא הכרתי אותו מעולם, לא אוהב לקפוץ למסקנות אודות אנשים וסיפורים מזוויעים בלי שתהיתי על קנקנו של אדם. מה גם שנראה לי נורא, אתה יודע, יומרני להגיד דברים כאלה מבלי שאף רשות לאומית, חקיקתית, בחנה את הדברים. אני כן חושב בעניין הספציפי הנקודתי, צריך גם את סיפור הכלביה, שמעתם את שאר הדברים שאמרתי, עינב, הם רשומים, ניהלתם עליהם דיונים, בעיני הם קריטיים, ראש העיר, גם הכלביה, לשים אותו כבר בחוזה מחר כצריך עיון, אני חושב שזה נכון. אני חושב ששאר הדברים הם בעיני לפחות קריטיים בשביל שאני אוכל להרגיש שלם עם עצמי, חי בתוך הדבר הזה. אני יכול לחזור עליהם אחר כך לעינב ב-4 עיניים, את רובם היא שמעה.

אני רוצה, ברשותך, איזה שהוא דבר כללי להגיד. היה לי חשוב דווקא לעבור על הדברים הנקודתיים לפני כן. ראש העיר, אני רוצה לדבר דווקא על הדברים בהקדמה שלך, ברשותך. אני שומע ומכבד את הדברים שאתה אומר, ואני דווקא מתחיל מזה. אני אישית, ועוד פעם, זה בכלל לא קשור לתוכן של ההצבעה או ההחלטה, וראית שההערות שלנו היו ענייניות,

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> שלא יהיה ספק, גלעד, אתה ועדנה, שהתייחסתי ואמרתי, היו לי כמה פניות, חלקן היו פופוליסטיות, חלקן היו ענייניות, אתה ועדנה בקטע של, קודם כל ראיתי שלמדתם את החומר, קראתם באמת את ההסכם, חשבתם עליו, באתם עם רשימות מסודרות. הפנית גם במייל ארוך, עוד לפני הפגישה שלנו, סדרה של שאלות. גרמת לתהליך אמיתי בתוך העירייה, שאמרתי, זה דווקא בחלק שפרגנתי, על אף שזה ביקורת על ההצעה שאנחנו הנחנו על השולחן, אבל זו ביקורת בריאה שאוי ואבוי לנו אם לא תהיה ביקורת כזו. זה לא שכתבת לי פוסטים עכשיו שאתה מציל את העולם. באת, השקעת מזמנך הפרטי, כמו שאני ישבתי במוצ"ש בלילה, אתה גם ישבת במוצ"ש בלילה, זה היה הצד השני של המטבע, ישבנו, דיברנו, דיברנו, דיברנו ואחרי זה גם ישבת או עשית שיחת ועידה עם רפלוביץ ועם עינב ועם עדנה, ועוד חלופות של מיילים, הכול אני מקבל ככה לידיעה. אז באמת, זה יישר כוח גדול.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> בעניין הזה, אתה יודע, גם כשאנחנו מתווכחים אנחנו מאד מכבדים את הדרך ואת הצורה, ובעניין הזה אני כן רוצה להגיד לך משהו שבבסיס של הדיון, עוד פעם, אני לא בטוח שתאהב את זה, אבל חשוב לי להגיד את זה, פשוט העלית את זה פה, גם ליעד אמר את זה בכמה דרכים במהלך הדיון בהתחלה.

תראה, שומע ומכבד ומבין שפה זו החלטה שהיא חשובה לך להעביר מסיבותיך שלך, לא את כולן אני מבין או יורד לסוף דעתך, אני כן רוצה להגיד שבעיני אין קשר למשילות. חשוב לי להגיד את זה. הרי היתה צעקה ודה-לגיטימציה אדיר עליך באופן אישי ועל העיר הזאת ועל ההנהלה שלה בעניין של התחבורה הציבורית בשבת. ושם, אגב, ניתנה יד חופשית להצבעה, ולא אמרת זו משילות. לא היה קמפיין דה-לגיטימציה בן שנה, אני מסכים, לא היה כרוך בפעילים,

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> בכל זאת יש הבדל, גלעד, פה אני חולק עליך ב-180 מעלות. השבת זה משהו שיורד למצפונו של כל אדם, בין אם הוא דתי או לא דתי.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני מסכים גם עם זה, אבל תן לי, אני אגיד לך, תן לי דווקא בדבר הזה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> שניה. אני כאדם שהביא את הרעיון של ה'סבבוס', שהניח את זה כהצעה של ראש העיר, אומר לך שעד היום, עד היום יש לי בבטן התהפכויות. אני שלם אבל, אבל עדיין זה נושא שהופך לך את הבטן, כי – מה זה עושה לאחרים, מה זה עושה לאדם מסורתי כמוני, גם בסוף ברקע, בתת מודע ובסוף. זו החלטה שיורדת לשורשו של אדם. לא יכולה להיות בזה משמעת קואליציונית, לא מאמין בזה, לא עשיתי אפילו בתוך הסיעה שלי.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אני אגלה לך סוד,

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אני אגיד לך יותר מזה, כשבאו אלי אנשים ואמרו לי ב-4 עיניים – ראש העיר, מה שתגיד לנו נצביע. אני רוצה להצביע נגד, מה שתגיד לי אבל אני אצביע. כי אני לא אומר כלום. ואיך אני רוצה שתצביעו? מה שאתם מאמינים בעניין הזה. הסיפור של העסקה עם האיגוד – זה לא השבת. זה לא השבת.

(מדברים ביחד)

עו"ד גלעד שריר: אני אגיד לך, ראש העיר, שני דברים, ברשותך. תן לי לסיים. אל תכניס לי את השבת עכשיו.

עו"ד דוד מנחם: ברשותכם, שניה.

מר ליעד אילני: מנחם, לא, לא, לא.

עו"ד דוד מנחם: שניה. אני אמור לצאת להעביר שיעור ברמת עמידר.

מר ליעד אילני: מנחם, אני מתנצל, ולמי שלא יודע למה אני נאלץ לסגור את הישיבה, אז אני אסביר לו בפרטי. אני רוצה כרגע לקיים הצבעה על הסוגיה הזו.

עו"ד גלעד שריר: אבל, ליעד, אני לא גמרתי לדבר. אני, ברשותך, הייתי באמצע להגיד לראש העיר משהו.

עו"ד דוד מנחם: גלעד, החתולים והכלבים לא יתנו לך מנדטים, ונדבר אחר כך בפרטי.

עו"ד גלעד שריר: דוד מנחם, אני רוצה להגיד לך שני דברים, שני דברים ברשותך.

עו"ד דוד מנחם: אז תצביע נגד.

עו"ד גלעד שריר: רגע, תשמע רגע. א', החתולים והכלבים לא יתנו מנדטים, ואם אני נלחם עבורם או עבור העיקרון, אז כנראה, (עו"ד דוד מנחם נכנס לדבריו), רגע, 'בחייאת', אני רוצה להגיד משהו.

מר ליעד אילני: אני שעה וחצי לא מדבר,

עו"ד גלעד שריר: רגע, אבל ליעד, תן לי לסיים.

עו"ד דוד מנחם: אני בעד בעלי חיים, לא פחות מכל אחד ואולי יותר,

גב' חיה מנע: ליעד, אני גם מחכה בסבלנות כדי לומר את הדברים שיש לי לומר.

עו"ד דוד מנחם: אני חייב ללכת לשיעור.

מר ליעד אילני: מנחם וגלעד, תקשיבו לי רגע.

גב' חיה מנע: גם אני רוצה לומר כמה דברים.

מר ליעד אילני: חברים, נרשום שחיה גם רוצה לומר. שמענו, חברים, רגע. אנחנו נאלצים לסיים כרגע את הישיבה. מחר יש ישיבת ועדת כספים בשעה 5,

עו"ד גלעד שריר: ליעד, אני לא מתכוון להצביע עכשיו אם אנחנו לא מנהלים שיח. נו, באמת.

גב' חיה מנע: לא, לא, אי אפשר לסגור את הישיבה, כי אתה מצפה מאיתנו מחר להגיע לישיבת מועצה, בלי שדנו דיון ממצה, כמו שאני אמרתי לפני, אי אפשר.

מר ליעד אילני: אני מצפה ממך להקשיב לי עד סוף דברי ואז תביני שאין עכשיו הצבעה על המחלקה הווטרינרית, אלא מחר ב-3:30 בצהריים. תודה רבה.

גב' חיה מנע: לא שמעתי אותך.

מר ליעד אילני: תיכף תשמעי. תקשיבי רגע. ישיבת ההנהלה תימשך מהנקודה הזאת מחר בין 3:30 ל-5. אני מודיע לכם מראש, עד השעה 3:45 מחר, ב-3:30 נפתחת הישיבה, ב-3:45 יש הצבעה על המחלקה הוטרינרית, ואז מתחילים לדון על התמיכות, על צו הארנונה ועל ה'סבבוס' ומסיימים ב-5.

גב' חיה מנע: לא, אז איזה מן דיון זה? איזה מן דיון זה, ליעד?

עו"ד דוד מנחם: 'סבבוס' ביום אחר.

גב' חיה מנע: מה, אתה מקצה רבע שעה לדיון, כמו בישיבת ההנהלה הקודמת, שהקצית לי 5 דקות לדבר על נושא? איזה מן דיון זה? אני לא מבינה. אני לא מצליחה להבין. אני יושבת בסבלנות וממתינה. רשמתי את ההערות שלי לגבי ההסכם, אני רוצה לשאול שאלות. זה לא מכובד. ככה לא מקיימים ישיבת הנהלה, סליחה.

עו"ד דוד מנחם: בואו נתחיל ב-3.

מר כרמל שאמה הכהן: אין שום בעיה להתחיל ב-3, שלחיה ולכל מי שרוצה יהיה זמן דיבור מספיק.

גב' חיה מנע: איזה זמן? רבע שעה? מ-3:30 עד 3:45?

מר כרמל שאמה הכהן: אין טעם לחזור על נקודות שגלעד העלה, שרועי העלה. יש שאלות שהועלו, חלק השיבו עכשיו, חלק יושלמו התשובות עד מחר, או בתחילת הדיון מחר או בכתב לפני כן. אין טעם לחזור על הדברים, כי מה שיישאלו השאלות – התשובות לא ישתנו.

גב' חיה מנע: יש דבר אחד למשל שלא דנו בו, זה לגבי שירות. אני רוצה לדעת למשל באמת אם יש,

מר ליעד אילני: חיה, סליחה, אני רוצה רגע להסביר משהו בכללי הדמוקרטיה שקיימים בכל פרלמנט. יו"ר הישיבה קובע את סדרי הדיון. אני מקצה לכל אחד מחברי ההנהלה 5 דקות לדיון על כל נושא. לצערי הרב, אני מבין את הרצון של גורמים מסוימים להראות את הפרוטוקול ביום מן הימים לחלקים בציבור. אבל יחד עם זאת, אמר ראש העיר, ואמר בצדק, יש פה שאלות שחוזרות על עצמן, יש פה אמירות שחוזרות על עצמן. מי שבאמת רוצה לקבל תשובה אמיתית לשאלות – מוזמן לפנות לעינב, מעכשיו ועד מחר ב-3:30.

עו"ד גלעד שריר: ליעד, אני חייב להגיד לך, מה שאמרת עכשיו זה בעיני, אני אומר לך, תבקש להוריד את זה מהפרוטוקול ולמחוק את זה, בייחוד שרק 3 אנשים דיברו מלבד ראש העיר.

גב' חיה מנע: זה לא בסדר בכלל. ממש.

עו"ד גלעד שריר: אז אני חושב שהאמרה היא לא במקום, באמת, ליעד.

גב' חיה מנע: גלעד, תן לי בבקשה לומר משהו. אני מחכה בסבלנות לחלק שלי. אני לא אמרתי מילה במהלך הישיבה והמתנתי. עם כל הכבוד, אני לא צריכה לשבת,

(מדברים ביחד)

מר כרמל שאמה הכהן: מי עוד מבקש לדבר, שלא דיבר? חיה מנע. מי עוד חוץ מחיה?

עו"ד גלעד שריר: אני מבקש לסיים את מה שהתחלתי להגיד. יש לי בדיוק 2 דקות.

מר כרמל שאמה הכהן: אין בעיה. תן לגלעד לסיים, הוא, כמו שאומרים, ב'שוונג'. תן לו לסיים את ה-2 דקות. חיה מנע תפתח את הדיון מחר.

מר אדם קניגסברגר: זה התחיל יפה, עם נימוקים וכך הלאה, ופתאום זה הפך להיות שיחה אישית. אנחנו יושבים פה ערב שלם, בשביל שתהיה פה שיחה? אנחנו יושבים פה, אנשים צריכים להעלות נימוקים. העלו נימוקים טובים בהתחלה, שמענו בקשב, אחר כך זה הפך להיות איזה מן דיון פרטי. מספיק.

עו"ד גלעד שריר: איפה היה דיון פרטי, אדם? מעניין לדעת.

מר ליעד אילני: סליחה, אני מבקש, אני חייב לומר שאני ... גם ישיבות הנהלה, אין לכל אחד כמה זמן שהוא רוצה לדבר, זה לא נהוג בשום מקום אחר בעולם. אני יודע איך מתנהלות ישיבות הנהלה בערים אחרות, אני יודע איך מתנהלות ישיבות מממשלה. אני חושב ש-5 דקות או 10 דקות לכל דובר,

עו"ד גלעד שריר: ליעד, אם תקבע את כללי הדיון מראש אפשר יהיה לנהל דיון.

מר ליעד אילני: קבעתי את כללי הדיון ביום שנכנסנו לקואליציה, בישיבת ההנהלה הראשונה.

עו"ד גלעד שריר: הגבלת את הדיון ל-5 דקות לדובר?

מר ליעד אילני: מחר נתחיל דיון ב-3:30, יש לנו גם לדון בתמיכות וגם בצו הארנונה וגם ב'סבבוס'. יש פה הרבה שאלות שאני אומר אותן, גלעד, לא עליך, יש הרבה שאלות נשאלות לטובת הפרוטוקול ולא כי באמת רוצים לקבל עליהן תשובה אמיתית. את זה אפשר לקבל מעינב או מראש העיר, גם היום ב-2 לפנות בוקר, אני מבטיח לך.

עו"ד גלעד שריר: אבל, ליעד, 80% מהדברים שאמרת ידועים וכבר יוחלטו כמעט אוטומאטית. זה נושא שכנראה יש עליו דיון.

גב' עדנה וידל: איך נספיק להגיע פה מהדיון לבית רוזן?

מר ליעד אילני: האם הדיון הוא כדי לקבל תשובה אמיתית לטובת ההחלטה, או הדיון הוא לטובת הפרוטוקול? או קיי, גלעד, בוא תסיים ואני נועל אחרי כן את הישיבה.

גב' חיה מנע: ליעד, זה מאד לא יפה מה שאתה אומר, אני מאד מצטערת, אני חייבת לומר. אני באופן אישי, הנושא לא היה במצע הבחירות שלי, אבל אם אתה מגדיר אותי כחברת הנהלת העיר – אתה תתן לי לדבר היכן שאני בוחרת לדבר, שזה בישיבת הנהלה. ואתה לא תאמר שזה לפרוטוקול.

מר ליעד אילני: אין בעיה. כל זמן שראש העיר הגדיר אותי כיו"ר,

גב' חיה מנע: אני תמיד יושבת בישיבות וממתינה עד הסוף שתינתן לי זכות הדיבור, ואתה תמיד לא נותן לי לדבר. ואני לא מוכנה לזה. ואני מודיעה לך,

מר ליעד אילני: חיה,

גב' חיה מנע: תקשיב בבקשה עד הסוף. אני לא מוכנה לזה.

מר ליעד אילני: לא, אני לא אקשיב, אני לא אקשיב.

גב' חיה מנע: לא, אתה תקשיב.

מר ליעד אילני: סליחה, אני לא אקשיב. אני לא אקשיב.

גב' חיה מנע: כי זה לא יכול להיות שאני חברת הנהלת העיר ואתה לא נותן לי להתייחס לדברים. אם אתה מחליט לסיים את הישיבה ואתה לא תתן לי לדבר - -

מר ליעד אילני: אני מודיע עכשיו ואני מודיע באופן חד משמעי – כל זמן שראש העיר החליט שאני יו"ר הקואליציה, אני אנהל את הדיון לפי מה שאני מחליט. מחר אני תורם לך גם את 5 הדקות שלי, יהיו לך 10 דקות בין 3:30 ל-3:40. כרגע, גלעד מסיים את דבריו ואני נועל את הישיבה. ולמה? כי יש לי משהו חשוב לעשות. או קיי, עם כל הכבוד. מחר תקבלי גם את 5 הדקות שלי, יהיו לך 10 דקות. אבל לא תקבלי עכשיו 40 דקות לעשות הרצאה. גלעד, בבקשה, תסיים.

עו"ד גלעד שריר: אני רק שאלה, אם ראש העיר נמצא, כי חלק מהדברים הם בשבילו, אם לא – אין לי בעיה שזה ייידחה למחר. אני לא יודע אם הוא כבר סיים, כי אמרתם שהוא צריך ללכת. הוא פה ראש העיר? זה דברים שחשובים לי, שמתייחסים לדברים שלו, והיה חשוב לי שישמע. אם לא – אז זה יחכה למחר.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, גלעד.

עו"ד גלעד שריר: חיה, את על mute, אנחנו רק רואים אותך מדברת, אבל לא שומעים.

מר ליעד אילני: חברים, סליחה שאני קוטע אותך שוב, לטובת כל החברים, אני נאלצתי להסיר כרגע חברה שלנו שבעוד 5 דקות מחכה לכולנו במסיבת הפתעה שלה. אז מי שלא מבין, זה לא שזה לא חשוב כמו המחלקה הוטרינרית, אבל הבטחתי שמחר יימשך הדיון. גלעד, נא לסיים. תודה.

עו"ד גלעד שריר: גלעד, אין לי בעיה לסיים מחר עם ה'שוונג', זה בסדר, זה נקודה כללית שאפשר לסיים מחר בשקט, מה שתגיד. באמת שאין לי בעיה. אז אני מסיים את דברי, ברשותכם.

אני חוזר ואומר, תשמע ראש העיר, לדעתי היה מסע דה-לגיטימציה כבד גם בעניין הזה ונכון ששם, כמו שאתה אומר, הוא עניין מצפוני, אבל בסוף גם שם עלתה שאלת משילות, אם אתה כראש עיר שמעלה נקודה להצבעה ויש דה-לגיטימציה עד רמת השוואות שלך, אם אני זוכר נכון, לכל מיני צבאות זרים, אז על אחת כמה וכמה במקרה הזה. אני אוסיף לתוכן העניייני, שמתוך פורום ה-15 יש רק 3 רשויות שנמצאות באיגוד ערים וטרינרי, אחת מהן היא גבעתיים, שהיא עיר שהיא רבע בגודלה מאיתנו. אני לא בטוח שזה המבחן הנכון והיחיד, אגב, כי הרי היינו הראשונים להפעיל את התחבורה הציבורית בשבת וזה היה אמרה חשובה אפילו ברמה הלאומית, שעובדה שאחרים לא עשו זאת לפני כן. קרי, אם היינו לוקחים את מבחן פורום ה-15 שאני העליתי עכשיו בעניין התחבורה הציבורית בשבת, יכול להיות שלא היתה. אבל בניגוד לתחבורה הציבורית בשבת, ראש העיר, אני חושב שהנושא פה הוא הרבה פחות שנוי במחלוקת עקרונית ולכן אני חושב שיש טעם ונכון לשמוע ולראות מה אחרים עושים ולא נכון אוטומאטית להיכנס בזה ולהיות בהכרח הראשונים בדבר, כי אולי יש משהו שעובד כמו שצריך. עוד דבר שאמרת, ראש העיר, לא התכוונתי להתייחס לזה, אבל אני מוחה על זה, אני מניח שלא התכוונת לזה, אבל זה חשוב לפרוטוקול, בייחוד בישיבת הנהלה עם ראשי אגפים, להגיד שהדברים במקומות שאנחנו מנהלים את הדברים זה פיאסקו, זה הרי לא הגיוני, כי אנחנו מנהלים עיר ו-90% מהעיר אנחנו מנהלים באופן פרטני. ראשות העיר, אתה כראש העיר, סגניך וכמובן מנכ"לית העירייה וסמנכ"ליה, לכן אני בטוח שזו לא הכוונה. אני חושב שאנחנו יודעים לנהל,

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> דיברתי על הדברים העסקיים, ונתתי דוגמא,

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> בסדר, אבל הוטרינריה הוא לא נושא עסקי, ראש העיר. אני חושב שהוא שירות עירוני כמו שירות תברואה, חינוך או רווחה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> הכלביה זה נושא עסקי. לנהל כלביה זה עסק. יש לך אפשרות, או ליזום אותו ולהשכיר אותו ב-BOT או בשכירות, להשקיע את הכסף, או להפעיל אותו בעצמך.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> מקבל את ההערה הזאת, אני חושב שזו נקודה שצריך לבדוק. אמרתי שבעיני, אמרתי את זה בסוף הדברים, לא קודם,

בעיני נכון להחריג את זה מהחוזה ולהגיד שזה יידון בהמשך וננהל על זה דיון אחר. אני רוצה להוסיף, אמרתי את זה במילה קודם, האיגוד היה הפסדי ב-2018, אנחנו לא יודעים מה היה הסיום שלו ב-2019, אנחנו צריכים להבין בתוך החוזה, עינב, מה יקרה אם הוא יפסיד ב-2020 או ב-2021, האם זה יהווה בשבילנו פתח יציאה? הרי אנחנו לא מתכוונים להיכנס בשביל לכסות לו הפסדים. וגם את התוכנית שהציג איזה שהוא גוף ייעוץ עסקי,

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אתה העלית את זה, או מישהו העלה את זה כבר בתחילת הדיון ואני שאלתי פה כשהיינו בהשתק את רפלוביץ, כי זו נקודה שהטרידה אותי, הוא אמר לי כך, והוא עוד נמצא פה ויכול להגיד את זה גם בקולו, הוא אמר – אנחנו לא סוגרים כל שנה באיזון. אבל הוא אומר לי, תיקח את העשור האחרון, גם כשיש סטייה היא סטייה קלה. אנחנו לא מחויבים פה כמו העירייה כמובן לסיים באיזון או בפלוס, אבל בראייה של 25 שנים, בראייה של עשור, בכל ראייה שהיא רחבה מעבר לשנה ספציפית, אנחנו באיזון מלא. והפעם היחידה שהיה לנו מה שנקרא גירעון, זה שמשרדי האיגוד נשרפו וזה יצר לנו הוצאה חד פעמית ופגיעה בפעילות. מעבר לזה, אנחנו מנוהלים בצורה מאוזנת, מסודרת ושקופה. כן, רפלוביץ, תגיד משהו.

<u>ד"ר רפלוביץ:</u> וצריך להגיד עוד דבר בהקשר הזה, שב-25 השנים האחרונות לפחות, גם לפני זה, האיגוד מעולם לא לקח הלוואה מאף גורם, חוץ מההלוואה לבניית מבנה המשרדים, שזו משכנתא, אנחנו גומרים לשלם עכשיו, אנחנו משלמים את כל התשלומים בזמן. אין אדם שאנחנו חייבים לו שקל אחד, אין מוסד שאנחנו חייבים לו שקל אחד, מעבר לשוטף כמובן. אין לנו חובות בשום מקום, לא הלוואות ולא חובות אחרים. חשוב לשים את זה על השולחן.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> דרך אגב, גם התענוג הגדול של רפלוביץ, אם ההצטרפות תאושר מחר במועצת העיר, זה שהנציג שאנחנו שולחים לשם זה גם איזה סוג של, מייצרים לו אופוזיציה טבעית, עם כל הרצון שלו לשתף פעולה, שזה רועי ברזילי, שהוא מייצג את הקו, בוא נגיד, את הקו האנטי איגודי בעיר, להיות דירקטור שם. לא איזה מישהו שאין לו, אנחנו יודעים מה זה רועי שהוא חבר דירקטוריון, זה להיכנס לו לקרביים, יבוא לו משם, יבוא לו מפה. הרי חולדאי תלש את השערות שאין לו מהראש

בשיחות איתי בגלל מה שרועי עושה לו ברשות נחל הירקון ובמקומות אחרים. זה רועי. אבל הוא מתאים למשימות האלה, הוא מתאים לשנים הראשונות שלנו שם, כדי לייצר, מה שנקרא, את הביטחון שהדברים ... אחרי 3-4 שנים רועי פחות יתאים להיות שם דירקטור ונצטרך מישהו יותר נחמד ונעים. אני יודע מה הסיבה שליעד ביקש לקטוע את הישיבה ולהמשיך אותה מחר ב-3:30. ומאחר שזה ב'זום', אני מניח שעם טרחה קלה כולנו נוכל לחזור להיות פה ביחד, וכמובן שחיה תקבל זכות דיבור, ואם אתה תרצה להוסיף עוד כמה דברים, גלעד.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> את חצי העמוד השני, אז אין בעיה, נשלים אותו מחר, בסדר גמור.

<u>מר ליעד אילני:</u> ראש העיר, אני מבקש לסגור. הדיון מחר ב-TEAMS יתקיים בין 3 ל-5. ייצא זימון לכולם. אני כן מבקש להפריד בין שאלות עקרוניות, מי שיש לו שאלות באמת כבדות משקל – יכול לקבל על רובן תשובות מעינב או מראש העיר גם ב-2 לפנות בוקר. תשאירו שאלות, באמת, ואני אומר את זה מראש אם זה לא ברור, זמן דיבור בכל ישיבת הנהלה מוגבל כמו זמן דיבור ... ראשון הדוברים תהיה חיה והמטרה היא לסיים הצבעה כמה שיותר מוקדם. נושא צו הארנונה הוא כבד, נושא ה'סבבוס' הוא כבד ונושא התמיכות הוא כבד.

אני נועל כרגע את הישיבה, אנחנו נמשיך מחר מהמקום שהפסקנו, בשעה 15:00, באמצעות ה-TEAMS.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> להתראות. תודה רבה לכולם.

מר ליעד אילני
מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה